

פרק ראשון

שבר על כל מצואה

ומזידיטשו). זללה"ה צהמאל נקס. לבינו רצקה"ג מ"ה לילימלך זללה"ה הטעס צנקלע יעקב נולח, עפ"י מפקל כמו מי צהולך על דף קדר המונח להענין המיס, הול ילה נטות ערמו נכהן ולכהן צהם יפול ח"ו לתוך המיס רק הול פולך נזונה וכוי' עכל"ק. וקמעתי מה"ח החל נ"י צהילה נספה"ה צאן הול נקיים המליה צבעת קיוס המליה, הכל מגולל הילחה לי הפקר למחוז גדרל החל רק בעניין קיוס המליה, וזה כבוננה צהכל מליה נטה עולם ליכה, בינו צבעת קיוס המליה ח"ה לו למחוז על קויל האכל מגולל הפה, חן נחלת היל צהכל קיוס המליה, צפיף מגיע לו צהכל, והבן ואמרי יוסף, ספינקא, דאה)

צהכל מליה נטה עולם ליכה מלך הצלילה לדי היל נלה וכוי' ח"כ נפי טריליה פג"ל דהולד האומל מולה ומאות נולח מה ערמו וכוי' ל"ק לומל מי הקלימני מלך הצלילה. ואמרי יצחק בחוקותיו.

מ"מ חס ההלט עוקה מעזים טווניס, ח"כ עכ"פ הול דנוק נקדוצה וכטונ,

א. על כל מצואה

מקור המצואה: אנהמת יק לכל המלות צכל בעוה"ז ונעה"ב, נחקל. צהוכ"ה הול חיוקיס ונלחין, ולכך גס האכל הול נלחין לנעד בעוה"ז ונעה"ב. ומטה יששכר דרוש ט"ו).

היאנו מה לפקנ"ה נותן קלח צכל בעוה"ז להיטיב נדליך ליע"ג לצכל מלוחה הול בעוה"ב, יعن כי בעה"ז הול חול ועה"ב הול קולדק, וכמו צמקיפון מחול אל הקולדק הלי חמול קולדק הול, لكن נתנים צכל גס בעוה"ז חמול כי קולדק הול. ובנין דוד וישראל).

זהאי"ת יצלס גמול עכול כל עכולה בפלטיות וכו' היינו פעולות כל עכודות פלטייס זה יגמול ההאי"ת גס בעוה"ז, צכל חלף מזך בעכולה כולה, זה ליכה נטה עולם כי חס בעוה"ב. וקול אלה רותה

צכל מליה הול נקנוי נקנויות, גקמויות ולוחנויות, צכל גקמי נודע כמו צהמאל ונכל פלי בטן וג', ורחובות הנهر עקב).

קמעתי ממולי ומוהרי"א מזידיטשו). זללה"ה צהמע מלכו הקולדק מהכל"ה

כב

שבר**פרק ראשון****מצואה**

המולה, זה הzcכל הכהן שזכה קיימחט
הועלם זה יועיל לך יקמור מה כלימו
וחהנך וכו'. (פני דוד פ' עקב).

ג. על בללות קיום המצות
מקור המצואה: וזה הzcכל מלה נהלי
על מה הנז' נמולה כ"פ מל' זמיינט
המלה ולהנתו וענודתו וכו'. וצדקה
הצדיק).

ד. על הטוב המסתעף מהמצואה
מקור המצואה: כי על המלה נעלמה
הין זכל הכהן על מה זמתקע מהמלה
יך זכל גס נהלי על מה. ומהרייד
מבולזא).

**ה. על מה שבשבעית מצואה
ניתוסף יראת שמים.**

מקור המצואה: להנה מה זכל מלה
נהלי על מה ליכה, הכהן נכל וחתנו נוטן
זכל מן המלה, מזוס לנבעזר ורלה
קאיית מ Zuklus נהלי על מה, נכל העולם
כולו חיינו ניזון הלה נצכל הלהמונה,
ובכל מלה. אך יעצה נקס זמייס
צדחי על הפעולה גופיה נכל נהלי
על מה ליכה, הכהן הרי נכל עקיות
המלה והוא מוקיף יהמת ה' וקונה
ילחת ה', לע"ז עקס עקיות המלה

ה"כ להו לכהן טוג וחקל מהגוויל כ"ה
קלונו להיטיב תמייל הס יודהה המקובל
להו לכהן. ודודאים בשדה ואחנן).

הס נחוקותי תלכו וגוי כי המולה
מצטיחה יעוליס גזמייס וכו' ונמתי
גזמייס נעמס, דהו זכל גזמי,
ומכ"ז זכל רוחני קלחון לסס על הין
שייעור וכו' והכטוב מולייע לנו למלפינו
זכל גזמי יהיה לנו ע"ז המקנה זכלס
הויל מפיילו תיאן צעה' וכו'. ועלים
לחרופה, בשם ספר רביד הזהב).

קיהולך נדרך חייט להינו לך
הטוה"ק אלה פיש חיינו ולהולך ימיןנו
זוכה גס הלהטוג, קיהיה לו כל טוב גס
צעעה' וכו' כי לך מהילמן יקளיס הכהן
קופן קלה. ובשבילי היישבה - נצבים).

על פרטיהם שבכל מצואה**ב. על קבלת התורה בכללות**

מקור המצואה: הmans זכל כלה כלה על
זכלנו המולה על מנת זכלנה קאה
הועלם ממוטט נמוגיס מלץ וכל
יוקניה חס לה פיה קבלת המולה וכו'
וז"ק היוס לעזותן ומחל לכהן זכלן,
וכי מהמלו מה נכהן זימי חל דין, זה
המלך ופי עקב זקמאנון מה
המקפטיס הלה, זקמאנס כלומר
זקמיה על מנת לעזותן, להינו קבלת

שבר

פרק ראשון

מצווה

כג

מקור המצווה: כל דקיי"ל זכל מזוה כהאי עולם ליכה, זכוכ זכל עקיה מזוה, חכל מקובל זכל על ניטול מליחתו מה קמצל בזמן עקיה במזוה. (ושעריו האבות).

ו. על צורך הנשימות

מקור המצווה: שבחמו וemmeyin על עיקל האכל לעווא"ג, רק זהה להעקה לכט מיל הנשימות וככנה זעירן המלט בעווא"ג, וזה הוּא נזקף חת נפחו, ומקיים הקי"ט בו ביוומו מתן שכלו. וטהור רעיזנים פ' בחוקותיו.

יא. על הפעולה מקבלים שבר בעווא"ג.

מקור המצווה: וננה קפה הכל זכל מזוה כהאי עולם ליכה, וטהירוץ הוּא כך לפי זיך בני הלס אעוזין מזוה עס פעולה וייך בני הלס אעוזין מזוה הכל פעולה, וזה ידוע זכוכ פעלת יך כהאי עולם. (וקרושת לו, שבועות).

יב. על מעשה הנגלה של המצווה.

מקור המצווה: כי על מעשה הנגלה יך זכל בעווא"ג, ועל מחזקה הנעולמה יך זכל בעווא"ג. (ורב טוב האזינו).

כלזה כי הוּא זיך יכל ללקיס, ומזוה זה מצלם זכל כהאי עולם. ודרשות וריעות שלמה דרוש ח').

ו. על קיום המצווה מצד אמוןתו.

מקור המצווה: י"ל לככל מזוה יך זכל טוב בעווא"ג, לככל מזוה זכה מקיים מעיד על האמין זיך לו חמונת לוּמן וככו' ה"כ זכל מזוה זכוכיס קלס לו האמין זיך לו זכל בעווא"ג. (ודבורי יוסף עקב).

ז. הכנה למצווה שלאחריה

מקור המצווה: ה"כ יך זכל קיוס מזוה גס הכנה למזוה זיומאך ממזוה זו ולכך וככו' מזו ג"כ זכל כהאי עולם. (וללאשר אמר בחוקותיו).

ח. שיוכל לקיים שאר מצות

מקור המצווה: יונן כי זכל מזוה כהאי עולם ליכה, כ"ה זכל מזוה מזוה, זיוכה לנזחות מזוה מהלוות, ובזכות אלו יזכה עוד לחלייס. (וחח"ס פ' פנחס).

ט. על ביטולו בזמן קיום המצווה

כד

שבר

פרק ראשון

מצווה

העולם לכף זכות וכו' נמלת לכתחלה מקיים מוקה לא עתה טוב לך לעלמו אלא גס לזרלו, והנה על חלק המוקה שמייחס בזעיר עליון. הין מגיען צכל חיל נעלם דהממי, חיל על החלוקת עתה טונה לכל יקלחן קמיוע לקיוס העולם ע"ז צפיר מגיען צכל גס בעלמא סלין. וויחי יוסף בחוקותי

וננה בכל מוקה מהו"ל למכליע מה כה"ע לכף זכות, ה"כ מהן צעל המוקה גופל הין מגיען צכל עווה"ז חיל ומה עתה טונה לחכilio מוקה זו מגיען לו צכל עווה"ז. וערוה"ב.

טו. על זה שהשי"ת שמח ליתן
שבר למקיים מצווה.

מקור המצווה: צכל מוקה מוקה וכו' וחס לדס עוזקה מוקה קלמיי לקלל צכל, בזה עלמי צניטן לו צכל עוזקה צכל, נחת רוח ליאלו וע"ז מקדול צכל וכו' חיל צכל זה הצעני קלמייס לו בזעיר האכל צניטן לו זה נתן לו פקח"ה עווה"ז. וכת"ס אבוחו)

סבירות שכלל מצווה מביא אותו שבר:
יז. על ישראאל הצלו העולם
בזה שקבלו התורה

וננה האכל על המזבחה לשינוי הנצמה מתקיים לעווה"ב חיל צכל המזבח שיקבל הגוף עיקל צכלו בעווה"ז ודברי מהרי"א חזאו).

יך להבנה מנות שמייע עלייה סכל בעווה"ז וכו' חיל על המזבח גס בעווה"ז יט צכל ולהם אבירים עקי.

יג. על קבלת עול מלך מלבי
המלכים הקב"ה לקיים המצוות
מקור המצווה: הנה כל הכלמיי דעת הلمכ"ס צכל מוקה הין לו ציוכות חיל מוקה, רק צמcker צכל עזול שקייל עול מלך מלכי המלכים, וזה חס נחלמר וכו' מ"מ צכל עווה"ז הין לו ציוכות מליה. וערבי נחל ואתחנן ב').

יד. על מה שמושיפין טוביה
להשי"ת כביבול
מקור המצווה: מה לנו טודך האכל לפנת, כי נעקה טונה לה' כמה צלפון צכל יליהיט לעווה"ג, וע"ז מקדليس צכל בעווה"ז וכחוב סופר לר').

טו. על מה שעיל ידי קיום מצותיו
מתקיים העולם.

מקור המצווה: מהכו"ל עקה מוקה נחת מקליו צכליע מה עליון וכל

שבר**פרק ראשון****מצווה****כה**

כא. ע"י קיום המצווה מתקיים העולם

מקור המצווה: ורק מה ע"י מלה מתקיים העולס על זה מגיע לפס זכל, כיוון להמלכה והוא ג"כ קיימים העולס הגמוני. ומה קהילתו זכל מלה כהמי עלמה לייה, פיוינו זכל מה קהינו מקיימין מלהות ט' יט' זצאו כומנות. בראשי בשמות אבותיהם.

כב. הקב"ה זורע המצוות, והפירות הנגדלים משלם בעוה"ז

מקור המצווה: הפעל נמ"ק נזומן טוב על פ' נלהט יקלל ממליכים בספק"ה זולע המאות ועווקין פילות, והוא נתנן לבעלי המאות וכו' הפלות בעוה"ז וכו'. ודבש לפ"ש).

כג. כדי שלא יתחלל שמו בעולם

מקור המצווה: אף עיקר מזומתן כל יקלל קמול לפס בעוה"ב וכו' מ"מ כלין הוה קיתן בספק"ה ליקלל כל טוב בעוה"ז וכו' קולס לו חגיון מעלהן כל יקלל וגדרתן למעלת העכו"ס ח"ז יתחלל כס קמים לעניין הגויס וכו'. דברי יואל בחזקותמי.

מקור המצווה: לכן מגיע ליעקב גס עוה"ז להוה כמайл מזוטו כל יס, להלי הוה צלו, דתני קומנה בספק"ה עס מעקה כלנית להס לו יכלו הפתה מולה יחול העולס למוהו וכוגו. ובנין דוד וישראל).

יח. מצד החסיד

מקור המצווה: ומה קהילה מצלס בעוה"ז כו' לך ולך ט' המקל כמלכת מלך וכו'. (תיקון משה, חנוכה).

יט.طبع המצוות שמביבאים טוב לעולם

מקור המצווה: קהע"פ זכל מלה כהמי עלמה לייה, ממנס טבע המאות קונייאו טוב לעולס, כמו טבע הקלג קול, ובקמן חוס, כן טבע המאות לטוב. וננסת יצחקאל פי יעקב בשם רקנטי).

כ. מביוון שבכל מצווה מזכה כל ישראל

מקור המצווה: נלהט בעוקה מלה לחמת זוכה ומזכה גס הפתה מלה עמו וכו' מ"מ ע"ז זכות קמזה לאכינו מגיע לו זכל כהמי עלמה. וללאשר אמר אחרי).

כו

שבר

פרק ראשון

מצווה

אכל בעה"ז להמי ט הפלך כלכלי המולח וכו' כדי קיימה נידינו לקלת לנ' קטנים וכו'. ונאות דשא, וילך).

כו. בשבייל שמתהין לקבל שבריו בעוה"ב

מקור המצווה: כיוון לקכל מזוה נחמי עלמה ליכל, ולח"כ עכוב קממהין על הקכל לעוה"ב מגיע לו סכל בעה"ז עכוב המתנה. (אמורי אש תבא).

כד. כדי שיוכלקיימים עוד מצות מקור המצווה: ונכלה למקל מזוה נחמי עלמה ליכל, והקל הצעה לו למלאס ע"י מזוה מזוה צעקה למצל כקצאי"ת נתן למלאס ממו עזול מזוה מזוה צעקה מין זה עיקל הקכל וכו' רק שנמן פקיע"ת הממון זההCLI ציעקה עוד מזוה. וכןם אלימלך לך).

כה. כדי שייהיה במה לעזר לב הקטנים לשמרות התורה

מקור המצווה: ולח"כ נתן פקיע"ת גס

פרק שני

סוגי מצוות

ועונקין גס נעהה"ז, מי קומלט מקובל
צכל ג"כ נעהה"ז ולחם אבירים עקבו
כי הגס לצכל מלה נה"ע ליכת הום רק
על העזין ולמ' על הלהווין, כמו זיין
עונק עלייה נעהה"ז, כן יק' צכל
נעהה"ז על המחות צניעות מהס וכו'.
ולאשור אמר חיני

ג. על מצות עשה הזמן גרמא
מקור המצווה: נטהלו המחות טהומן
גולם נסס לנמייס רק עזול חי
נעהה"ז נסס יק' צכל מלה נהאי עלמה
וכו'. ושוח'ת קנאת סופרים סימן צ"ה
ובשוח'ת שנות חיים קכ"ג

ד. המקדים מ"ע שיש בה עונש
בנעהה"ז

מקור המצווה: דה' למלינו צכל
מלה נהאי עלמה ליכת היינו דוקה על
מלות עקה לכיוון ליליכת עונק נעהה"ז
בכיטול מלות עקה, מצו"ה ליכת צכל
נעוהה"ז כקיומה עיי"ק. לפ"ז כמלות
מילה וקלנן פקט לייק נקחיתס עונק

א. על קיום מצות עשה
מקור המצווה: ולפי"ז הנה יק'
במכלול פ' נטה לוין מקובלן צכל מהל
על המזקה עיי"ק, דמץ' מוכח
לצמזהה סיינו מלות עקה יק' צכל
נהאי עלמה סיינו זיין לו בעולס זהה
כלו וגס פילות. (אמר שפר בחוקותי)

ב. על שמירת לא תעשה
מקור המצווה: להפ' להן קיימ"ל לצכל
מלות נהאי עלמה ליכת מ"מ נפלוק
עלמו מהיקול לנו נוחני לו צכל
נעוהה"ז. ובכור שור ריש ב"ב)

וילוע מה צ hollowת המכילות צול להgas
לצכל מלה נהאי עלמה ליכת זו רק
בקיוס העזין, הכל צקמילת הל"ת, כיוון
להס ענכל בל"ת מלakin חותם, ומ"כ
העונק נהאי עלמה, מכ"ק דיא' לו צכל
נהאי עלמה, להם קי"ל מידה טוגה
מלונה על מילת פורענות. וחקל יצחק
פ' עקבו

יק' הרכה מלות צמגיע עלייה צכל
נעוהה"ז וכו' על מלות ל"ת צמכוין

כח

שבר**פרק שני****מצווה**

ח. על כל המצאות שבין אדם
 לחברו.

מקור המצואה: וכל המלואות הן לads
לחכינו נוכחות כגמילות חקליס, וקיס
לכך עלייתם כי כן ממלcas. (חוויו"ט פאה
פ"א מ"א)

על מלואות הן לads לחכינו מגיע עכל
געוה"ז וכוכ' (בית נפתלי חזא)

ט. על השמר מעבירות בין אדם
 לחברו.

מקור המצואה: והנה כל יעווד טוגנות
עווה"ז וכוכ' ועל הקמל מעבירות הן
לads לחכינו וכוכ' וע"ז כמו נלכט
עווה"ז. ואמרי אש בחוקותינו

ו. על מצות דרבנן.

מקור המצואה: דוקל נמלואות להוליימל
המלחין לפקל מלואה נטהי עולם ליכל,
הכל נמלואות לרבען וכוכ' ממילא ליכל
פקנ"ה כניכול לקויס ניוומו מתן פקלינו
ועל טلس יכל הקמן מפהילס הינו
געוה"ז. (חפארת בנים פ' ואחתנן)

יא. על סייגים וגדרי חכמים

כלת נגיוטלה עפ"ל מגיע עלייתם עכל
געוה"ז בקיומן. (חכאות שור ב"ב ט)

ה. על מצוה שהוא حق

מקור המצואה: דוקל נמלואה וכוכ' הכל
נחוקיות יק עכל נטהי עולם וכוכ'.
(דברי שאול ואחתנן מובא פרד"י משפטים)

**ו על קיום המשפטים שהמה קיים
עווה"ז.**

מקור המצואה: למנס נגעין המשפטים
המל וכוכ', כי הס מלבדים עכל
פיילוטיהם געה"ז, ז"ק והיה עקב
תקמעון לת המשפטים וגכו' ליהה לך
קיימי מני עכל כן געה"ז וכן געה"ג.
(זכרון שמואל, פ' עקב)

ז. מצות שהשכל מחייבם.

מקור המצואה: ע"כ נמי מומל לי
למלואות עהעכל מחייבם ומן הטעע
מנגדס ומונן הטעס מגיע עכל
געוה"ז. (מעגלי צדק, עקב)

הכל נמלואות המזכלות מל למון
תהליך ימיס כי הס מהלדים עכל
פיילוטיהם געה"ז וכוכ'. (ירבה תורה
ואחתנן)

שבר

מקור המצווה: דף ל' כל מלה כהלי
עלמה לייה, מהנס קייגיס וגלדי
חכמים וכו' לייה כהלי עלמה. וכןם
מנדרים אחרים

יב. על שמירת גדרים וסיגנים
שעושים נדולי הדור בכל דור.

מקור המצווה: ומוחל כתפה"ק לעל
קייגיס וגלדים מצלס הכנ"ה אכל
צעוה"ז וכו' מה עזחים מהס המלות
גס זה מלהות הכנ"ה ומצלס אכל כהלי
עלמה וכו' ולכך הכל דוכ ולוכ ליליכיס
חכמי הדור לעזחות קייגיס וגלדים
וכקומו שלכני חכמים יאכון גטה
ויתענג לדין נפקו. פנוי מבין בחוקותיו

יג. על מצוה ררבים.

מקור המצווה: צרכם להרבים ומעביהם
הטענויות מניחים להס כל הרכמות
והטענות שנזכרו כמולה גס צעה"ז.
(ומהרש"א סופ"ק קידושים)

יד. כל מצוה שנעשה בחברותא.

מקור המצווה: זה כלל מלה שנעשה
בחכלה נרבים מצלס הכנ"ה
צעוה"ז. ויריעות שלמה, ש"ת, ו'

כט	מצווה	פרק שני	שבר
----	-------	---------	-----

טו. מצווה שהוא הלבחה ואין
מורין בן, ואדם עושהו מעצמו.

מקור המצווה: וכל מלה קלס עוזאו
מעצמו אך הן לו חונת בגוף עליו, י"ג
לו אכל מלה כהלי עלמה. פנוי מבין
(פנחס)

כתנו המפליקיס לעניין אכל מלה
כהלי עלמה לייה, הו נ"ל הפקוק
היוס לעזחות קלישו בו חצ"ל היוס
לעזחות ומחר לגדל קליס, מקה"כ
כמלה קלס הלאה ולהן מוריון כן דלן
שיין ניה היוס לעזחות, להן עליו
מלות העזיה, ה"כ ג"כ נ"ל שיין ניה
פגדל אל ומחר לגדל קליס, וע"כ
מקבל קלשו צעה"ז. ובשבילי הישיבה -
(בעלעד, בשם מפרשים)

טו. על מצוה קלה.

מקור המצווה: כי הgas לאכל מלה
כהלי עלמה לייה וכו' המכ עקבי
המלות הפקול החקל צעה"ז, ולכך הוי
זהיר כמלה קלה וכו' ד"ל צחיקות
גםול צעה"ז יקיה דוקה צולות מלה
קלה. ומעגלי צדק פ' עקב

כ. המצווה שהאדם עושה בעשיה ממש.

מקור המצווה: הקל יעצה לומס הילס וחי נכס, לומס קמי נכס נעוה"ז וולכל פירוטיפס נעוה"ז וזה מעשה ממש נעקיה וכו' (אמריו ספר אחריו)

בא. מצווה שהגוף נהנה ממנו וועשו לשם מצווה.

מקור המצווה: והיה עקב חטמוון מלות קלנס לך צעקדיו צהויגל נו חמומיו וכנהית גופו יקמול רק למعلن מלות כי הלקינו ולך לכוונה החלטת, וקמל ה"ה המת הנכליות והמת החקלאות (פנוי מבין פ' עקב)

כב. על מצות השkolים נגד הרבה מצות.

מקור המצווה: מלך לך התקנ"ה לזכות GRATUITATEM גס נצכל עזה"ז, לפיכך נתנו להasset מחות זיך להasset חיקיות הרכזוי אצקולה כנגן כל המחות וכו' נזכות זה להוויס כל יקלחן נצכל מה נעה"ז. (ורבבי ישראל, בחוקותי)

יז. בשמקיים מצות שאדם דש בעקביו מקבל שבר בעזה"ז.

מקור המצווה: והיינו מלות קלנס לך צעקדיו, ונמתקנים כפקולת מזל המלחיט, קיימים מקה, ומהס נמעקל. (בית אהרון, עקב)

יח. למצווה שרבים מליזין אליה שאינה מצווה.

מקור המצווה: היל נמלות צו צלכיס הי. מליזין אליה צהינה מלוה וכו' הולך בע"כ לקל צכלו נעוה"ז למعلن יכולו וידעו הכל צלוכה הקי"ט במעקהו. (שבט מיהודה פנחס)

יט. מצווה שאינו תלוי במעשה.

מקור המצווה: לי"ל טעם נטה להמליכין צכל מלוה כהאי עולם ניכר להו מזוס להילס מעזמו ה"ה לו לעזות כלום, למנס זאו דוקל נמלות ה תלוי במעקה, מזעל"כ נמלות צהינו תלוי במעקה זה זיך לעזות מפילו צלי קיווע. (מנדרלו מרכחים, עקב)

שבר**פרק שני****מצווה**

לא

המאות הגוליות נכס עכ"פ חני מחלוקת
כריכה במעקי יליקס וכו'. ושובע שמהות
(בחזקותי)

בז. מצווה שאי אפשר ליעשות
ע"י אחר.

מקור המצווה: הנה לנו עזקה מזקה
בעלמו לזכר זה, לפי זמזהה ולחכון וכינוי
אצחים וכן נזכל חלול פנחים, שכן
מזכרע"ה קללוון הקג"ה חלול יעקה לדגל
זה וzos נן לדס חלול פנחים, לה"כ בכח"ג
חלול הפקפוק לימי וקוץ קפיא היה
 מגיע לפנחים אכל מלינה מזום נל
מלין לאליהם אל לדס כמותו ולו"ק.

(שפתי מהר"ש פ' פנחס)

כח. על מצווה יהודית שרוב
נכשלים בה ואיזה יהודי סגולה
מתאמצים בה.

מקור המצווה: אכל מזקה נבהלי עולם
לה יזכה נא חלול מזום מזקה ייחילית
ארכוב נכזביס נא וויזה ימלחו סגולה
מחמלים נא, ודרשות חז"ס קנג, הרבה
תורה פנחס)

כג. על מצווה שנאמר בו זה
הדבר.

מקור המצווה: ולפי"ז מזקה זקופה
חויה מזקה ננחינה זה פדבל וכו' ע"ז
 מגיע אכל נבהלי עולם. מנדלות מתקחים
ויקהל

כד. מצווה שזוכה אליה ע"י עבירה
של אחרים.

מקור המצווה: אכל על המזקה נלחמת
מיינו מגיע עפ"י דין כיון זקופה ידועה
לאקז"ח ולטוגה מיינו חוזל וכו' ולה"כ
עכילה עזקה זMRI כיון ציד זMRI לטול
בחילתו ללעגה חוזל ולה"כ גס המקוה
עזקה פנחים היה לטול וכו' וקפיא מגיע
אכל עפ"י דין. (ואמרי אש פנחס)

כה. מצות שארם מוסף וממציא
מדעת עצמו.

מקור המצווה: לעל מנות אכלס מוקיף
וממליך מדעת עלמו נומניש אכל גס
כעה"ז. (וחידושי רבינו יוסף נחמי עקב)

כו. התקיימים מצות התלויים
בעסקי פרנסתו.

מקור המצווה: היינו אכעקהיכס
כழונוטיכס ופְּלַנְקְמִיכָס וחקיימו לה

פרק שלישי

מצוות והנהגות מיוחדות

על מה וכו'. ושות' קנאת סופרים סימן צ"ה
ובשות' שנות חיים קכ"ג

ג. על מצות תפליין שלובשים יותר מרוגע.

מקור המצוות: לפ"ל במקומות תפליין
למגדל הדרין להס יולא ילי המלה נרגע
מהלך קמנינון וכו' אבל קחס יוקב
תפליין יותר ממהותו נכס מלה קה
עכיד, ועל מעקה מלה זו מגיע לו מתו
כללו בעותה^ז. ודבריו يولא ח"א ריב"ג

ד. הזhor במזוזה

מקור המצוות: הסайл במזוזה וכו'
זכה לשליטה נלה וכו' וראה פתחי שערדים
אות ו^ט)

אבל לנכד שפקנ"ה נומן להס זכלו ענ
קיים מלה זו ובינו הרכומות ימיט הוה
ונני וכו' להמלה עטמה זומלת בימו,
בעל יהה נגמר הבום מכל חזק וכו'.
וב"ח יו"ר רפה).

מ"ע ול"ת מיזוחדות

א. על מצות ציצית

מקור המצוות: ט"ל מיזקו מ"ע קה"ג
וכו' לילית וכו' וקידושין לנו. וכמ"כ
הගלק"ק זל"ל וזל"ק: אבל נחלנו המ"ע
זמן גלם נכס דכמיס רק עכול חי
בעותה^ז נכס יט זכל מלה נטה כי עולם
וכו'. ושות' קנאת סופרים סימן צ"ה
ובשות' שנות חיים קכ"ג

מקומות לילית זוכה גס זכל נגלה
בעותה^ז, מלבד זכל נגמר כל עזה^ט.
(כללי יקר פ' שלחו)

יכול להס לפרט ערך ממקומות לילית
הס אין לו בגדי קל ד' כנפות וכו' וט"כ
מקומות לילית וכו' נלון הוה זיטול זכל
בעותה^ז זו דבריו يولא שלחו)

ב. על מצות תפליין

מקור המצוות: ט"ל מיזקו מ"ע קה"ג
וכו' תפליין וכו' וקידושין לנו. וכמ"כ
הගלק"ק זל"ל וזל"ק: אבל נחלנו המ"ע
זמן גלם נכס דכמיס רק עכול חי
בעותה^ז נכס יט זכל מלה נטה כי עלי

ט. על מצות דם מילה

מקור המצואה: כלל על וכוי וט מילה כי יט עונך כת על ביטולס וט"כ שפ"ר מגיע עלייה טכל נועה^ז. ובוקבץ 'חדרשים גם ישנים' חוברת ר', סימן קנה' בשם הילב אריה^ח

י. מי שהוא סנדק

מקור המצואה: מכיוון שהמנדך עוקה הקעודה ממילול גולס לעצמות להמדות כידוע להקעודה גולס למחמות ממילול מגיע לו טכל גס נועה^ז. ומגדלות מרקחים, ויקhalb

יא. הלוקח חלק באחד מעניני מצות מילה

מקור המצואה: גס לפ"ז כל מי שפקיד כמאות מילה, וכל עניינים הלאויכיס לה, והמנדך וכוי זו יגיע לנו חכilm פילות כלין נועה^ז. (בבית נפתלי, פנחס)

יב. ע"י שמירת הברית

מקור המצואה: והוא ענק תקמעון היינו קיומל לגופל מות כתית קוחך וכוי וקמל ה"ה לך מות הכתית, ויתן לך כל טוכות נועה^ז. (ערוגת הבושים, עקב)

ה. הזוהר בבדיקה המזוזה

מקור המצואה: השיל נמזזה, ולגינ' נכלוק מהה, זוכה לדילמה נלה וכוי וראה פתחי שעירים אותן ו^ו

ו. הזוהר בנשיקת המזוזה

מקור המצואה: השיל נמזזה, ולגינ' וכוי ומנקפה וכוי זוכה לדילמה נלה וכוי וראה פתחי שעירים אותן ו^ו

ז. הזוהר לקבוע מזוזה בכל פתח ואינו סומך על המקילים

מקור המצואה: השיל נמזזה וכוי וקונע בכל פחת ומיינו סומך על המקיים וכוי זוכה לדילמה נלה וכוי וראה פתחי שעירים אותן ו^ו

ח. על מצות מילה

מקור המצואה: כלל לה הנק"ה לזכות החקלאי גס טכל נועה^ז, לפיכך נתן להס מאות זיך להס חזיות הלאוי, כמו מילה אזקולה כנגד כל המאות וכוי' זכות זה להוויס כל יקלאל לטכל מה נועה^ז. (דברי ישראל, בחוקותי)

לד

שבר

פרק שלישי

מצווה

מלות הילאה סמגיעה אליה סכל נחמי
עלמה. ובאר שלמה מערכת קימה והידרו)

יז. על מצות עומר השכחה
מקור המצווה: מה שסכל מלוה נחמי
עלמה ליכה, מגולה כל וכוי עומר
הצכמה וכו' לא מזכיר כלל מה שסכל
עלמה. והיכל הברכה ואחתנן)

יח. על הקרבנות
מקור המצווה: דבזוכות הקלבנות
הקד"ה נתן לנו מזונות כמ"ק המטה
יש סכל דף ל"ו ע"ג כס מברך"ה פ"ק
לכטוגות דף י"ז. ודברש לפי מערכת מ"

יט. על מצות שריפת קדשים
מקור המצווה: גס העקה לקליפת
קליקיס הו זמ"ג ונקיים פטולות וכו'
ונור ארוי) נללו המזות שזמן גרמל
נחס לכהיות לך ענוול חיי בעזה"ז נחס
יש סכל מלוה נחמי עלמה וכו'. ושות'
קנאת סופרים סימן צ"ה ושות' שנות חיים
קכ"ג)

כ. על מצות שמיטה
מקור המצווה: מה מלכלי המוק' ד"ה
חפליון אcli ווחול"י כיוון שחיינו מלאים
כל ביה, ומגיעו לו סכל בעזה"ז, נכל

יג. על מצות פדיון הבן

מקור המצווה: נללו המזות שזמן
גרמל נחס לכהיות לך ענוול חי
העה"ז נחס יין סכל מלוה נחמי עלמה
ולכו. ושות' קנאת סופרים סימן צ"ה
ובשות' שנות חיים קכ"ג)

יד. על מצות כיבוד אב ואם
מקבל שבר בעזה"ז

מקור המצווה: מקולם מפולק חמולה:
כנד מה נזיך ומה מהן למן יחליכו
ימיך. (שות' כ"ב)
NELLO LEGLIS סמלס חולל פילומתיס
בעזה"ז וכו' ומלו הן כינוד המכ ולחס
ולכו. (ופאה מ"א)

טו. התקיים מצות שלוחה הקן
מקור המצווה: צילוח הקן סכלו קיימו
לו כניסה וחנומה פ' תצא - דברש לפי
מערכת שי"ז)

טז. על מצות קימה והידור פניזקן

מקור המצווה: סע"י הקימה מפני
קיינה יכוול הקס מפני הקינה ליר"ק,
ולטוכה דין הקד"ה ע"ז העמיה, וכחינו
כל ביה, ומגיעו לו סכל בעזה"ז, נכל

שבר**פרק שלישי****מצווה**

לה

מקור המצווה: וכיון שיק לפס עונק חס ליה יקכלו, ממי לה יק כל צכל בעוה"ז עלי"פ על קבלת הטעלה. ועדי חיים, בדברו ותירץ מכל"ך פליומו כי מנחי כותנה רקכ"ה עס מ"ב חס מקכלים יקללו מוטב וחס להו מהזיל הטעלה לתהו וכוהו, וה"כ הו כמיהל מזותו קל יס ובעוה"ז ג"כ צכלס ווין לעצו חלק נה.

(בני יששכר סיון מאמר ב יא)

במה קב"ג וכו' היוו המקובל קיימת גס גני קמיטה, וכיון שעיקר האמיטה תליה זמן גלמל זמן גלמל מカリ עכמ"ל ובירורי השיטות בשם המקנה, קידושין לד). כללו המלות קהמן גלמל כהס לטמייס רק ענור מיי בעוה"ז כהס יק צכל מליה כהאי עלם וכו'. ושוח'ה קנאת סופרים סימן ציה ובשוריה שנוח חיים קכ"ג)

כא. על שמירת נדה

מקור המצווה: חס משלם ז' ימי נדה וכו' הייכל צכל כהאי עלם וכו' ואמרי אש, השמטה, חזיריע)

הר עניין קמילת נדה הכל כו' למתקפה ועי"ז קי"ל יק צכל בעוה"ז ייד אהרן חזיריע)

כב. המונע עצמו מלעבור על נדנוד איסור עריות

מקור המצווה: לע"ז קמנע עלם מעצירה קנסמל מלענול על נדנוד היוקול עליות לנו זכה לצל בעוה"ז. ובקובץ 'חדרים גם ישנים' חוברת ד', סימן קנ"ה)

תורה

כג. על קבלת התורה בכללות.

כד. על תושבע"פ
מקור המצווה: כי על חולה צכל פה הייכל צכל מהי כהאי עלם. וברך משה, תשא)

הע"ג לזכר מליה כהאי עלם לייכל, והיווס לנעוצות ומחל לכנל צכלו, עכ"ז על חולה צנע"פ מגיע צכל גס כהאי עלם. וטל חיים, בא)

כה. על לימוד התורה
מקור המצווה: חת הרכבה לצל חקמו ק"ט חולה, צוצות הטעלה ינוויל הרכבות. ובעה"ט ראה

הלו דכלים צמלס הולס פירושיהם בעוה"ז וכו' והלו כן וכו' ומלמוד תורה כנגלו כולם. (פהה מ"א)

מצווה	פרק שלישי	שבר	לו
ול"כ כיוון לילך למאזען וכו' זוכי יוכל לקכל קכל נועה"ז. ויונד משה חולדות	ליכל זכר הטעלה הוא גס נועה"ז וכו' לחין הטעלה מתקימת מילא נמי צממית עלמו עליה וכו' ולכן מקבל קכלו גס נועה"ז. ואך פרי חבואה, פנחא	ליכן דוקל זכר מזוה נמי עולם ליכל, מילא זכר הטעלה הוא גס נועה"ז וכו' לחין הטעלה מתקימת מילא נמי צממית עלמו עליה וכו' ולכן מקבל קכלו גס נועה"ז.	
כח. היושב כל היום ועובד בתורה	מקור המצווה: היל זכר מזוה נמי על מה ניכר וכו' כי מס יקסט לו זכרו נו זכר נועת מלוכ טונגה, מילא לדיק גמול ציאצ' ועובד כל פיסוס נטעלה זהה לה יכין העוזל וככלמה לדיי צקמתה וכו' זפקנ"ה מקסט לו זכרו גס נו זכר נועה"ז. ודעתי סופר בחוקותי	כו. על שימושים מן החטא ע"י לימוד התורה	
מקור המצווה: היל זכר מזוה נמי על מה ניכר וכו' כי מס יקסט לו זכרו נו זכר נועת מלוכ טונגה, מילא לדיק גמול ציאצ' ועובד כל פיסוס נטעלה זהה לה יכין העוזל וככלמה לדיי צקמתה וכו' זפקנ"ה מקסט לו זכרו גס נו זכר נועה"ז. ודעתי סופר בחוקותי	מקור המצווה: היל זכר מזוה נמי עולם ליח"ג זכר מזוה נמי עולם ניכר מ"מ מקסט זכל צימול, להינו דע"י טעלה מקומל מן החטא וכו'. מגדרות מרקחים, בחוקותי	כו. על שימושים מן החטא ע"י ylimod haTorah	
כט. בשלומדים תורה לשמה בתמידות	מקור המצווה: דיל הנעקה לקמה וכו' יתמיה נגעודתו וכו' ול"כ פולחת לעילן ונעקבות מולתו כל הקכ"ה, וממילן דינמ כלענו נקימניש אל נעפה"ג ולמ קנהו נקנכח כלו, זוכי צייר ג"כ היל"ת דיל מילון והקכ"ה חייך זקסט זCKERו נמי עולם. ודבריו אליעזר בחוקותי	כז. העוסק בתורה מקבל שבר על כל המצוות בעזה"ז	
מקור המצווה: דיל הנעקה לקמה וכו' יתמיה נגעודתו וכו' ול"כ פולחת לעילן ונעקבות מולתו כל הקכ"ה, וממילן דינמ כלענו נקימניש אל נעפה"ג ולמ קנהו נקנכח כלו, זוכי צייר ג"כ היל"ת דיל מילון והקכ"ה חייך זקסט זCKERו נמי עולם. ודבריו אליעזר בחוקותי	מקור המצווה: היל זכר מזוה נמי נאמי עולם ניכר וטהurus וכו' פן חמוץ מלדקתו וכו' מילא נועת נטעלה טעלה מילמת מן החטא וכו' ול"כ היל זה מגיע לו זכר נמי עולם. ואמרי ספר בחוקותי	כז. העוסק בתורה מקבל שבר על כל המצוות בעזה"ז	
ל. על ידי לימוד התורה ביגעה	מקור המצווה: להנה טעם לזכר מזוה נמי עולם ניכר צייר דוקל במזה אגמלה נקלימות לכיוון צעקה	היל זכר מזוה נמי עולם ניכר וכו' מס יטה לו עקיות הכלי יוכל לקיים כל המאות נקלימות וכו' למנס י"ל לאדרתך יק גס לאזען צינעט ויקלקל במצעיו וכו' מילס וכו' דעתם הנ"ל ניכר צייר נלומל תולה דמגינן ומצעי וכו'	

פקוקה, חמנס כהמת לון הקי"ת
בנימinet הтолה ליקראן היה לדעתו
להכי קעטוקה בה בעמל ויגיע גס
קכלהה מקנן וכק"ד כל פגמלה קכלה
טלחו ונמלו בה קמלי, ודכל זה הוּא
כחך כל טעם וכיון מהעפ"כ לנו
לומדים זמת, מגיע לנו סכל נחלי
עלמל על זה. וויחי יוסף - בחוקותי

לג. המסיק שמעתתא אליבא דהילבתא

מקור המצווה: ת"ח להקיק צמעתתל
הליינט להילכתל וכו' וול"כ חייך צזה נט
יחטול עוד ומגיע לנו סכל נחלי עלמל.

ואמרי ספר - בחוקותי

لد. מי שהוא שמח בעמלו בתורה

מקור המצווה: וטהפלקיס תילקו
געטול הצמחה קאוח צמח וכו' בעמלו
הтолה על זה קווע לנו פ' סכל אלס
נחלי עלמל וכו'. וחרדי בטן

לה. מי שעמל בתורה וננהנה מןנו

מקור המצווה: ע"כ מי צעמל נטולה

זהו קלימה ומגעה לנו סכל גדול
זהו ציעוכ ולמ' קייך לאכלמו נטהוי
עלמה, אבל מזות לימוד הтолה לנו
זמן וגובל לכל מה צילמול יומל כל
ידי הכהה קעדין למ' התAMIL נגעוע
בקלהו וכו' ולזכות למדליך זו לפות
בצחינות הולך בלימוד הтолה לי לאפקל
לק ע"י בעמל ויגיעת הтолה, קעומל דין
כעוזן ופלפל הтолה ומחדרין חידוצי
הтолה, לאחופן זה מולא חמץ מצחות
וכו' בלימוד הтолה קהין לה גובל
וקדשה ומיון לדס יכול לומל הצעמי עד
חכלה, ה"כ עליין למ' נגמרה המלה
וכו' ונדיין קיניע להס סכל נחלי עלמל
כיוון כל נגמרה המלה. וויחי יוסף -
בחוקותי

לא. על היגיינה להבין טעמי הנמרה בסברא

מקור המצווה: הילך צמעתתל סכל
וכו' הסכל קנותnis נעה"ז הול עול
היגיינה קכלה ויעב"ז ברכות ו)

לב. ע"י לימוד התורה להבין גם הזהה אמיןא של כל דבר

מקור המצווה: לנו סכל ידוע לנו
ההכללה פקוקה כל כל דכל, נטהולה לנו
לנו לעוקק לך נמקנות הגמל והלכה

לה

שבר

פרק שלישי

מצווה

לח. הלומד עם אחרים

מקור המצווה: הכל מס לומד עט החלטיט יק לו זכל מלה גס נהלי עולם, כי זכל לדיה ליכע הכל זכל אכלה זמוכה לטיס יק לו. וספר המגיד אבוח פ"ב)

لت. העוסק בתורה בלילה

מקור המצווה: דמה קפהלט עוקה יומל ממה קמחויכ עעל פי הדין יק לו זכל בעואה"ז וכוכ'ו ולכע בעוקה נחולה נלייה זהו יותל מהדין יק לו זכל בעואה"ז וכוכ'ו. (ערבי נחל, בהעלותה)

ט. מי שיאכזב ללימוד בפנוי עצמו
והולך ללימוד שייעור מפי הרב.

מקור המצווה: כפלקי חננות, הולך ועוקה חקיה, ומפלקיס קיובל ללימוד צפני עלמו, מ"מ הולך לנמוד נחכמתה הןנים זכו חקיה וכוכ'ו וכיה עקא מצעונן הנט מקפטיס מלהות קפהלט דע בעוקביו, לשיאינו קפוח הולך ועוקה וצומל המלות הללו בעקביו זכל נרכ לנמוד וכוכ'ו וכדורמה הולך חקיה, זו זכמא בא"ה הנט הנכנית ומית האפק. לשיאינו קמחקל ט' עמן. וכח"ס עקב)

ויק לו חענוג מזה זו יק לו זכל נהלי עולם. (דבריו אליעזר ואתחנן)

לו. המחדשים חידושי תורה

מקור המצווה: ומעתה תו לא קא מידי קוזיינט המפלקיס זכל מלה זהלי עולם ליכע, לילין זכל מלה, רק ע"ז קמחדקו מילוקי מורה, עי"ז ונחמי גזמייכס בעטס וגוו' לטקנ"ט מקויס גזילום חכמים המגדיילים הנט הטע"ק ומלהלייס הומה חמידו"ט קלהט. וכדרם שלמה כסלו תשל"ח דברי אנדה מכ"ק אדרמו"ר מבאובוב שליט"א) נקפל בני מקה (פנחות) כתכ לעל עמק הטעלה קפהלט מהליך מדעתו הלי זה כי ימן זכלו מף בעואה"ז. (שמע ישראל חי'ג, דרך החיים)

דמה קפהלט מהליך נקלע חוכתו, וע"ז יק זכל נהלי עולם, וזה כוונת לך"ז סטהיו עמליס נחולה. (חמדת ישראל, בחוקותי)

לו. על לימוד התורה לשמה

מקור המצווה: ולחיתי נקפל חווות יהיל וכוכ'ו לעל לימוד הטעלה מגיע עכל בעואה"ז וכוכ'ו הלא זה זיין לך נליימוד לאקמה וכוכ'ו. (וירג' יעקב עקב)

מונטח כלל עמקיו יהו הכל נומיס
וממיינן, זו ונחתני גנטמיכס. ומעגלי צדק
פ' בחוקותי

מה. הקובל עתים ל תורה
מקור המצוה: עכטמקגע עטיס
לתוכה, יוטן גנטמאות כידך בעזע
מקולך וקייעתל דקמיה. ודהיטי
ברותים, בחוקותי

מא. מי שיכל ללמד עלצמו
ואעפ"ב הולך ללמד עם חברים
מקור המצוה: כפלקי לנטות, הcola
ועזקה חקיק, ומפלקיס קייל נלמול
כפני עלמו, מ"מ הולך נלמול נחצולת
אנקיס, זאו מקיל לפניות מצוותה פ' להז
וילוע דמי סמחקל בעבודת פ' להז
חני לדורי כמו קהני לו, ולודרי לי להז
פקנ"ה עזקה חקל ונוקל לו פניות.
(כח"ס עקב)

מו. בשבר שארם שומע דברי
תורה

מקור המצוה: למלו כ"ל עכל מלאה
נכמי עולם ליכם, למנס עכל
פקמיעה עמלס קומע לבני תולח,
וותניש לו עכל בעווה", כן כתב הגאון
מלך"ק ז"ל נקסל ברכת קמולל פ'
ענק, זהה למז קמעו ותחמי נפקקס. ודברש
לפי מדריכת מ"ט)

מז. העוסק בתורה שלא לשמה
כדי להגיע לשמה

מקור המצוה: וכלהת עכל
עבעוה", העוקל והכנו לטעוקיס
עלם נקמה עיקר הטעס הו מזוס
עאוות למלי עמי למן נכו נקמה. ושאריה
מנחים פ' האזינה

מב. על הריצה לשמעו דרשא
מקור המצוה: מגלה לפילקון לייטה
וכו, עקלן אנותnis בעווה"ז הו מ על
כליליה. (יעב"ץ ברכות וט)

מג. על הדחק לצד רבוי העם
בשעת שמיית ההלבות בשבת
לפני הרגל

מקור המצוה: מגלה לכלה זומקון
וכו, עקלן אנותnis בעווה"ז הו מ על
סלווח. (יעב"ץ ברכות וט)

מד. בעל הבית שמניח עסקי
ועוסק בתורה

מקור המצוה: כי חזוב יותל בעה"ב
עועסק בתולח ומניה כל המו"מ עלו
כעת עוקק התולח, וככלה גוונת הו

מקור המצווה: מק"כ הכתוב והיה עקב
צמעוון וכו' ויעל עלייה קכל עווה"ז,
ולכלולה קכל מליה נהלי עלה ליכא,
ולפי דרכינו מילוי הכתוב לנו נמות
פקיעות לדם כמיון עלייהו החיווב
עלוקותס, וכיוון צפורה מכיר עלה ליה
חיווב מגיע לו קכל בעווה"ז. ואגדות
מהוריית עירובין דף של"ב)

ג. על השבמת ביהם"ד

מקור המצווה: הל"י זקה לחייב מילוט
חוול פילומתין בעווה"ז וכו' ומלו' הן
וכו' והקצת כימת"ד וכו'. (שבת קצז.)

ג. על לימוד התורה של תינוקות של בית רבן

מקור המצווה: להנה מליינו קעל לימוד
חוליה כל תינוקות כל בית רבן יכו ליס
לקבל קכל וכו' קמלתו להקטל קהנויות
קטניות יעקרו כהולה קזוכות רב ועל
ידייהם חוכלו לקבל קכל בעווה"ז וכו'.
ופרח שושן

נד. המגדל בניו לטלמוד תורה

מקור המצווה: הל"י זקה לחייב מילוט
חוול פילומתין בעווה"ז וכו' ומלו' הן
וכו' והמגדל בניו למ"ת וכו'. (שבת
קצז.)

מה. הלומד שלא לשמה, באופן
שהוא הבשר מצווה להגעה
לשמה.

מקור המצווה: כל מה קהילט עמוק
כתוליה צלח נקמה כו' רק הצל מליה
אל העמק המעולה צנחינה נקמה וכו'
על הצל מליה מגיע קכל בעווה"ז
וכו'. ודברי יואל בחוקותי

מט. העוסק בתורה שיהיה לו עשירות

מקור המצווה: הכל חס עמוק כתוליה
כל זקיה לו עקרות, גולדמי פקכ"ה
נותן לו מילוט צמוניה לו מעולם הצל.
(וחת"ס בהר)

ג. העוסק בדרכו

מקור המצווה: לרוק וקכל קכל וסוטה
מד' ולח' קהילתו קכל מליה עלה מלה
ליכא, נדרוך צלני כי טועמין מזה
טעס עווה"ב ויין קכל מליה נהלי
עלמה. וביאורי החסידות, סוטה, דובר
צדיק, וכו')

נא. על פסיעות שהולכים לביהם"ד

נט. על שימוש ת"ח

מקור המצואה: וחיתנו נקס ל' טהול הילענעלנכויגן וועי' בגין דוד פ' חולדות מזה) לעל קיימוק וליכוד ת"מ יק' זכל מלהה בעלמא פלון וכו', וועי' נמי באור תורה מהאדמו"ר מאוסטרוביצא פ' לך' מזה).
(ונופת צופים פ' עקב)

ס. על מה שמחבבין תלמידי חכמים

מקור המצואה: ענק זכל קמע וגוי' למען חיכת ת"ח וכן מגיע לו זכל געווה"ז להיות לו כניט הגוניס. בגין דוד חולדות)

סא. המתירא מן הת"ח.

מקור המצואה: דמי זיק' לו ילהה מן ת"ח וכו' וכן נימן לו זכל כהאי עולם. (ודרש טוב רבבו)

סב. על השתיקה מלימוד התורה בבית האבל

מקור המצואה: הילע דני טמייה צתיוקה וכו' זכל צוותניט געווה"ז. כו' על צטמיקה [– מלימוד המולא].
(יעב"ץ ברכות ו.)

נה. על הוצאות בניו לת"ח

מקור המצואה: כל מזונתון כל מס קלוינן וכו' קלוינן לו מכ"ה חוץ מהוילות וכו' בניו למלמוד תוכה. (ביבשה טז.)

נו. המכבד תלמידי חכמים

מקור המצואה: זכאייל זילינס מכנדיס הת"ח נעצר זה מממעט הפלנקה וכו' ולכון לה טליה זיהיה לך פלנקה זו וכו' זמאלר ומתנדל להט פמ"ח זו יסיה לך פלנקה. (ודברי אליעזר, הדרנים במס שבחו)

נו. מי שנוטן מעות לת"ח

מקור המצואה: ואפ"ל ע"ד קלחמקו"ל כל מזונתון כל מס קלוינן וכו' ומ"מ נקלע זכט נמלח נפי"ז היפ"ל זכל מה צוותן למ"מ לה פימת וכו' ומס הווקיף מוקפין לו. (ברית אברם)

נ. מי שיש לו אהבה וחיבה נכונה לסטודנט תורה

מקור המצואה: כי ציק' לו מהנה וחינה נכונה לומדי מורה פלון הוול זיקולס לו זכל מיל וכайл למתה. (אגדות מהרי"ט עמ"ס שבת, דף רג"א)

מץווה	פרק שלישי	שבר	מב
מקור המץווה: ונזכר בביבה נ"ז כי קייס היה העוזלה בכינמתה, ונזכות זה נל' הצעפ' בכל העולס וכו' ועזה תפלוות הס במקומות הקדושים וכו'. ויונד' מה שחולדו	סג. כשם משיך עליו התשובה שייש לאוה"ע לקבלה התורה.	מקור המץווה: להנה כל קכלס כל חומות העולס יה' צעווה ז', וע"כ כל קל ישראל ממחיכים התשובה היזמת לעלם, זוכים ונוטלים מה חלקס וكلנס כל הלוות צעווה ז' על נחינה תקדוקה ההור. (דברי יואל ויצא, ז')	
סז. על תפלה ערבית מקור המץווה: ויה' יק' כל פועלתו עכו' תפלה ערבית צעווה ז', וזה ינקל מל' לע הפילו צעווה ז'. ועמי חיים ויצא)		קר"ש תפלה וברכות	
סח. על תפילה הציבור בכונה מקור המץווה: עבדתם ה' הליקיט וכילד' מה לחייב וחת מימך, דמתמייל בלאון לכיס ועבדתם ומקיים כייחיל וכילד', מהנס הלק הלאה הלייחס לנויות הכנקת להטפל' יכח, מהנס כל מהל' כפי כוונתו כל נקללו, ז' ז' ועבדתם, לכיס בלחחים ילכו לענוד ה' ענודה ז' חפלה, מהן חלוקים בכונותם וילחחים מה ה' ולדיוקותם, ולכך מוכלה מה לכל להל' קכלו הלהוו כפי כוונתו. (דבש לפ' מערכת סמ"ר)	סד. על מצות תפילה מקור המץווה: וכSAMPLE דרכי יוחל ומועדים א' תמא' לנטש קחפלהן כל ישראל הו' עניין כין לדס למקומות מ"מ הו' ג' מזוה' קבון לדס נחנילו, ולפי"ך הראמץ מגיע' כל כהאי על מה על מזוה' קבון כין לדס נחנילו. (ושומע תפילה פמ"ז)	סח. על עיון תפילה מקור המץווה: היל' ז' קב' לנדים לדס הו' כל פילוחהן צעווה ז' וכו' ויה' כן וכו' ועיון תפילה וכו'. (שבת קצז.)	
סט. הבא להתפלל בביבה נ' מקור המץווה: מה טו' ההליך וגוי' קאו' כתמי נקיות וכתי מדרכות כו'	סו. ע"י התפלה מקבל שפע בעווה ז'		

עג. בזכות אמרת תהלה לדוד
ונgo' פעמיים ביום יש לו פרנסת
בעוה"ז

מקור המצווה: היל"מ מנין כל מהן
למהר תהלה לדוד בכל יוס וכו' הי' בגין
פרנסקה ומזונך לכל עלמל מליון זמניון
היינוון בכל יומך נספלה וכפניהם וכו'.
(זהה"ק פ' פנחאס)

עד. על שבר ההליכה לביהכ"ג

מקור המצווה: כי טוב יותר לילך
לביהכ"ג וקכל הליכה יהיה לי בעוה"ז,
ויהיה לנו פרנסקה בכבוד, ונמתי געםיכס
קכל עוה"ז. ומגעלי צדק בחוקותי
לחילוק בין קכל הליכה לךכל מעקה
לזהו קכלו מהו בעוה"ז ומגעלי צדק
בחוקותיו

עה. על מאה ברכות בכל יום

מקור המצווה: לע"י קיקיימו יקלאל
וכו' לומל מהה נרכחות הכל יוס, זכו
לקכל מליה בעוה"ז. וברך משה, חזאי

עו. ע"י ברכה שמברכין

מקור המצווה: הנרכחה קגולה לפנסקה,
לכן כינו חז"ל עניין הנרכחות מטע

יומל טוב מקהל מ"ע כיוון קעל זה יק
קכל בעוה"ז. ועוזי חיים, לר' (

ע. המתפלל על חבירו

מקור המצווה: להר עיון תפילה סיינו
شمפלל על חמילו וכו' ומי"כ מגיע לו
קכל בעוה"ז. (ושומע חפילה פמ"ז)

עו. רבים שמתפללים בצדvor י"ג מידות.

מקור המצווה: הכל לנכיס יק נס
טונת עוה"ז וכו' מס' חמלו מ"מ הס
מתפללים נליינוכ' י"ג מידות בלילה
כלהמתה קעונומיתאס מהול, וגס זכות
הקדשות מקיינס להיטיך עמהס בעוה"ז.
(נהלחת יעקב עקב)

עב. על מצות קריית שם

מקור המצווה: וכח הילג מטה יק קכל
כקוף פלו נקס מהל"ס ריקחנטוי ז"ל
לצעות קיל"ק פ' זו הוחנו וכו'. ודברש
לפי מדרכה מ"ס)

כח הילג ז"ל זול"ק: הכל במלנו
המלחות קהזמן גלם נס לנהים רק
עכול חי הועה"ז נס יק קכל מליה
כהחי עלמל וכו'. ושוו"ת קנאת סופרים
סימן צ"ה ובשו"ת שנות חיים קכ"ג)

מד

שבר

פרק שלישי

מצווה

עח. על קידוש היום
מקור המצווה: לפי דעתם על מ"ע
לקידוך היוס מקלס הקנ"ה החקל גס
כעווה"ז וכו'. וילקוט הגורשוני כה).

קטנוו חכמים. ומטה משה וכן ניל
מלך מוכחות (חיר"א) וזוכה למליכות
ימיס (אגרות משה ח"ד כא, ברכות המצווה
כתיקון).

עת. על ידי שמענגן את השבת
מקור המצווה: זה קהלל, צעל יוי
קמענג לה הקנת חני נתן לו צכל.
זהו עניין מפי לומדין מה לולל כעולס
זהה. ושפט אמר פ' יעקב חרנו"א
ע"כ נתן לנו הקנ"ה לה הקנת, והוא
נתן מלות עונג סכת, וזה לפקנות
לקיים כודלי, וע"כ נזכה לנעה"ז
ולעקלות ג"כ. (אמריו ספר יעקב)

פ. המכבר את השבת
מקור המצווה: עקליות קבנאל ומה
הן זוכין, נצכין זמיכלות לה הקנת.
(שבת קיט.)

פ. מי שמענגן את השבת ואינו
חווש על ממונו
מקור המצווה: זה דה מלל קמענג לה
הקנת קהילו מוקץ על ממונו הקנת
ומענגו נצכין לכandal קלוות הקנת לו
ועה"ג, נוחנויס לו נחלה נלי מילוי

שבת, מועדים וזמןנים

עז. במצוות שמירת שבת

מקור המצווה: זלט נמלות קנת יוכל
להיות קלת צכל געולס זהה, כי הוה
מעיןulos הקנה, על יוי נמלות קנת
הווען קנית הקנת, ולכך יק נו נקמה
יתילה וכו'. ושפט אמר יעקב חרל"ט)

ועפי"ז יוכן מה קהקדיס מלות קנת
למליחת המזכן כי נמה קלמל הקי"ת
ויקחו לי תלומה וכו' לעל יוי מלות
קנת יוכו לצלל כעווה"ז מיכף, ויביה
ה תלומה מקלנו. ויטב פניהם ח"ב דף ס"ח)
ומקו"ה י"ל לצלל קנת מקלמין ג"כ
כהלוי עלמה. (שם אליעזר שבת)

הף לדכל המלות חיון צכל כהלו עלמה,
מ"מ קנת יק צכל כהלו עלמה. (אמריו
ספר יעקב)

לע"ז קמילת קנת כהלו מגיע לו
צכלו גס וכו' כעווה"ז. (ולאשר אמר נה)

פה. המקיים סעודת מלאה מלכה

מקור המצווה: כל מי שיקمل קעולת מלאה מלכה בטומח כו"ה נזונות ממי. (ושמייע שלום)

פו. על הוצאות יו"ט

מקור המצווה: כל מזונתו כל הילס קלוכין לו מל"ה חוץ מהוותות וכו' ויו"ט. (וביצה טז.)

פז. על מצות שמחה ביו"ט

מקור המצווה: וככלם כו"ה הלי וכו' שמחה וכו' למ"ע קה"ג וכו' וקידושין לד'. וכחכ' הגרק"ק זל"ל וזל"ק: חכלו המות קוזמן גרמל נכס לחייב רק עכול חי העה"ז נכס יק קכל מולה בהחי עולם וכו'. ושוח' קנאת סופרים סימן צ"ה ובשו"ח שנות חיים קכ"ג

פח. על שמחת יו"ט לשם שמים.

מקור המצווה: חכל יק מות קיק נכס לנחתת הגוף כמו וכו' וקמאת יו"ט וכו' וזה מס יזק עולם וכו' חיל נקיים

קמתנוגים עמו בדין הנקי קהו"ג כלל גכו". (ופני אברם מסכת שבת פט"ו)

פב. המקיים ג' סעודות שבת

מקור המצווה: לאג' קעולות מקפיעין כני מי ומזוני וכו' כמ"ק כלמלי יוקף נקס לכיה"ק מלוכין זילק"ה וחקל יצחק פ' נה)

וילא נמה שחייב חכמי המלע כי מי קאה' זוכה לקישס הג' קעולות כהכלתנו יה' פע' נעל סעודותיו חמול ויחול לס מס מקדוקת נכת. (פתח עיניים שבת פט"ז)

פג. על הוצאות שבת

מקור המצווה: כל מזונתו כל הילס קלוכין לו מל"ה חוץ מהוותות נכת. (וביצה טז.)

פד. על תוספות שבת

מקור המצווה: חיל יקס ל' הקכ"ה עכקיו הפילו על מוקפת נכת להורייתם וכו'. (שם אליעזר, שבת) זו"ק וצמלהם מות לכלי הכלית, כלית נקלח נכת, מות לנכחות תוקפות נכת ועל זה מגיע קכל נהגי עולם. (דברי אליעזר חבא)

צב. על ידי האפיקומן

מקור המצווה: לע"ו ההפיקומן הגיע
אכל נחמי עולם וכו'. ואמרי יצחק
חולדותו

צג. על מצות ספירת העומר

מקור המצווה: כתוב הגרק"ק זל"ל
וזל"ק: אבל נחלו המאות שעה גלמיה
נhas דנחים לך ענול חי הועה ז' נhas
יא אכל מואה נחמי עולם וכו'. ושוחת
קנאת סופרים סימן צ"ה ובשוחת שנות חיים
קכ"ג)

צד. על מצות שופר

מקור המצווה: פ"ל ליזקו מ"ע קה"ג
וכו' צופר וכו' וקידושין לנ'. וכמב
הגרק"ק זל"ל וזל"ק: אבל נחלו המאות
שהזמנן גלמיה נhas דנחים לך ענול חי
הועה ז' נhas יא אכל מואה נחמי עולם
וכו'. ושוחת קנאת סופרים סימן צ"ה
ובשוחת שנות חיים קכ"ג)

צח. על מצות סוכה

מקור המצווה: אף אכל מואה נחמי
עולם ליכא, קגולה אל ימי הקופה וכו'

מלות כולחו וכו' יא לו אכל נועה ז'.
(פניהם יפות לר')

פט. על מצות ראהיה

מקור המצווה: ומנו וקיל וכו' נמ"ע
קה"ג וכו' קייל למיה וכו' ורמביין:
קידושין לד). וכתיב הגרק"ק זל"ל וזל"ק:
אבל נחלו המאות שעה גלמיה נhas
לנחים לך ענול חי הועה ז' נhas יא
אכל מואה נחמי עולם וכו'. ושוחת קנאת
סופרים סימן צ"ה ובשוחת שנות חיים
קכ"ג)

צ. על מצות קרבן פסח

מקור המצווה: על פקח וכו' כלי יא
עונך כלת על ביטולס ומ"כ אפייל מגיע
עליה אכל נועה ז'. ובקובץ ייחדים גם
ישנים חוגרת ד', סימן קנ"ה בשם הילב
אריה)

צא. על מצות מצחה

מקור המצווה: וכללה הוה הלי מלה
וכו' למ"ע קה"ג וכו' וקידושין לד).
וכתיב הגרק"ק זל"ל וזל"ק: אבל נחלו
המאות שעה גלמיה נhas דנחים לך
ענול חי הועה ז' נhas יא אכל מואה
נחמי עולם וכו'. ושוחת קנאת סופרים
סימן צ"ה ובשוחת שנות חיים קכ"ג)

מקור המצווה: כל מזונוחיו קולניים וכוכו, מוץ מפוקחת בכת וו"ט וכוכו, ומה שסתינוקת מולייכין לבית רכון, מס מוקיף מוקיפין לו וכוכו, מילך קמר לתינוקת צמולייכים לבית רכון הכל כ"ח וקולין להו מעתה כ"ח. ומטבע שטבעו חכמים אותה א'תי, ב'יח או"ח מיט'

אהבה ויראה

צט. העובד מאהבה

מקור המצווה: חניכת קהילה עונכל מהנה וכוכו, ויכול לך כל קבוצה זעואה".
(אמריש אש לדו)

ק. בשאوهב השיעית מקבל טובות עוה"

מקור המצווה: כיוון קהום הועכ להקכ"ה, זו נענד זה עלמו לרהיי, קהף נעה"ז יוטיך לו הקכ"ה. ואמרי שפר ברכה

להם דקיי"ל זכל מליה נהלי עולם ליכח פיאנו דוקה לעונכל מילחה להוי לך מגומ וקען לעצודה מהנה, וכמו קהנית"ה לרייך להמתין לעזותה הheimerיתן לראייך הוות ג"כ להמתין על קכלו, הכל העונכל מהנה קבלו הרכנה מלוד גס נעה"ז הוכל פירות נעה"ז

להמץיך נכלקה מה נהלי עולם. והיכל הברכה ואתחנן)

ת"ל לייזהו מ"ע קהוז"ג קוכה וכוכו, קידושין לנו). וכחכ הגרא"ק זל"ז זל"ק: הכל נחלו המאות קהזמן גלמל נחנס לך עכול חי העה"ז נחנס יך זכל מליה נהלי עולם וכוכו. ושוחת קנאת סופרים סימן צ"ה ובשוחת שנות חיים קכ"ג

צו. על מצות לולב

מקור המצווה: ת"ל לייזהו מ"ע קהוז"ג וכוכו לולב וכוכו, קידושין לנו). וכחכ הגרא"ק זל"ז זל"ק: הכל נחלו המאות קהזמן גלמל נחנס לך עכול חי העה"ז נחנס יך זכל מליה נהלי עולם וכוכו. ושוחת קנאת סופרים סימן צ"ה ובשוחת שנות חיים קכ"ג

צז. על מצות נר חנוכה

מקור המצווה: הכל נר מנוכה גופיה הול מליה לרענן ועל מליה לרענן יך זכל נעה"ז מנומל נספס"ק וכוכו. ומשיב נפש, קובץ 'חדרים גם ישנים' חוברת ג')

צח. מעות ראש חדש למלמדים

מקור המצווה: להנה נטעמל דמיילתך
לצכל מליה נהאי עולם ליכל הוּא
מטעטס וכו' מי הקלימני ומקלט וכו'
וכתב נטע מע יעקב ח"ה לדפ"ז לירח
קמיס לה צייך מי הקלימני טהרי
להח"ל הכל נידי קמיס חוץ מיליה
קמיס ולח"כ וכו' יק צכל נהאי עולם.
(ודורש טוב רנט)

ופקלו קיימת לו נועה"ג. ובית אברם
(הشمיטה ויצא)

קא. העובד מיראה

מקור המצווה: בעונד מיליה לוּה
לפקל קיתן לוּה הקכ"ה צכל (געוה"ג) -
עווי"ג). (ובirth אברם פנחים)

קד. העובד הש"ת באהבה ויראה

מקור המצווה: מכיוון עניין כל צכל
מליה נהאי עולם ליכל, הוּא לחץ
קמיה יגלוות חמטה לח"ל וענילה יכנה
מליה, ולח"כ חיון מגיע לוּה צכל על
המחלמת צכל ועונק, צהלו יתכן ציחוז
לפלו, מכך"כ העונד נלהנה ויליה
עליה נلتיה לה' לנדו, צלח צייך הצלנו
החצץ הנזכר צפיא יכול לאן צכלו
(געוה"ג). (ועצי חיים עקב)

קה. צדיק שmobטחים שיש בו יראת טהורה עומדת לעדר.

מקור המצווה: והנה לדיק כזה וכו' יק
כו ילה טהורה עומדת לעדר, ולדיק
זה צפיא יכול ליטול צכלו (געוה"ג).

(ומכתב השלישי, פנחים)

קב. על יראה

מקור המצווה: הכל ניליה יק צכל גס
נהאי עולם, כיון למ צייך הינה
מחחלת למ נקוף וכו' כיון צלמיה
כל ילה חיון קוֹף. (ושארית מנחם פ'
ואתהנן)

על מנות ילה יק צכל נהאי עולם.
(ומגדלות מרוקחים, עקב)

לפיים"ק המפלואטים לצכל מליה נהאי
עולם ליכל הוּא מצוס מוי הקלימני
 וכו' ולח"כ ביליה להלט המקלים קוג
 מגיע על זה צכל נהאי עולם וכו'.
(ובאר שלמה מערכת قيمة והידור)

ונלה נהום לפי ציק כהן למ צכל
נלה (געוה"ג) הכל נזכות ילה. (וכלי
יקר שלחו)

קג. מי שהוא ירא שמים

קט. המאמין שהשיות יעזר לו

מקור המצווה: קגס נועה"ז יכלו ענן קהלמין מהין ידוע עזלי פיאנו קהפיו מבהינתן אין יקלח הקכ"ה עוזרו מעלה מטהגת האכלן ויד אהרן (ויצא)

קי. המאמין שיש שבר לפועלתו בעזה"ב.

מקור המצווה: ומה קהילין נועה"ז הום נקכיאל קהלמין כהמונה קליימה כי אין אכל לפועלתו נועה"ב. וכ"ס ש"ע ס)

צדקה וಗמיגות חסדים

קיא. על מצות צדקה

מקור המצווה: עקל מעקל חת כל מכוחות זכרען [לנелиס יד כב], ולרכזן ז"ל [חנונית ט]. עקל נאכיאל קהמעקל. ומקלה מלא ליכל הקחוב [מלומכי ג י], ונחנוני נול נזמת חת למ' לפתח לכל מלוכנות הקמים.

קיב. בזכות מצות הצדקה ל תלמידי חכמים עניים

מקור המצווה: הכל הענוגות קהנו עונדים להקכ"ה הקכל מזומנים לך לעזה"ב מלא מחות לדקה קהנו נתנים

אמונה

קו. מי שהוא מאמין בהשיות

מקור המצווה: והפ"ל להמלמין הצלס מוצטח לו כלל יחתה, ולגבי קידיו יקמור וכו' וזה לעומת זאת עקה ללקיס קהלמין יעמול נלדקתו ומגיע לו עצם נועה"ז. ושארית מנהם פ' בחוקותי

הימל נמליך כל מה קיילן הוכליים נועה"ז הינס הוכליים כלל נאכל הלהמונה וכו' דהה מחות המונה קמענו מפי הקכ"ה נעלמו ולט על ידי קליהם ה"כ מחוויכ ליטן הקכל מיכף ניומו. וחנוכת התורה פ' יתרו)

קז. המקיים מצות ה' באמונה

מקור המצווה: הס עקה היוס מותמי כהמונה קלימה, וכעד זה, כעד חלק הלהמונה הכל מקופה ומקופה מגיע קכל גס נועה"ז. ושארית מנהם פ' בחוקותי

כח. המאמין שהשיות יפרע לו על מה שהוא לוח לבבוד שב"ק.

מקור המצווה: עקל יכל עקל קכו נזק כהנה' ז' נזק כהמונה קה' יפלע מה קלוה וכו'. ודרשות כה"ט לשם"ע)

הענין ליתן לדקה מה גדול צכלו
הפילו נעה"ז. (מכח השלישי, שופטים)

קיז. אם לא ירע לבבו בעני
המבקש פערמים ושלש יצליה
בכל עניינו בעוה"ז

מקור המצווה: וקס הולס במליה זו
כלו ירע לנכו על העני קמנקען כמה
פערמים ציומו זו יונכג עמו פקי"ת
כנגו לנטיך לו הכל מעזיו ועקריו^ו
וכו. (בית נפתלי ראה)

קיח. הנותן צדקה בעת
שפרנסתו מצומצם

מקור המצווה: זו ק' ונחנוני נס נזלה
הס למ הפתה לס מלודף וממהל נמיינט
הולדקה, להוציאות בלבד מלהה כפני
עלמה, למען מהיה נעה"ז, וילכת
נעוה"ג. (וחומר אnek פ' שופטים)

ולכן זהה לס יק' הולס נעלמו מזונות
נכמeos ולחעפי"כ עוקה נס לדקה
זו יפה מונטה צנולדי ימלטהו
ה' מלטנו. (אמריו שפר בהר)

ונחנוני נס נזלה וגוי' מס למ הפתה לס
מת מלוגות הרים וכליוקוטי לס
ナルקה עד נלי דיב, היינו קנותן לדקה
זמן כלו נפתחו מלוגות הרים, זה

لت"ח ענייס וכו' מגיע עכורה גס צכל
נעוה"ז. (אנגדות מהדריט שבת דף רנ"ד)

קיג. על מצות מתנת עניים

מקור המצווה: אף צכל מלה נהאי
עלמה ליכל, קגולה כל וכו' מתנת
ענוייס להמקין נלכה אף נהאי עולם.
והיכל הברכה ואתחנן

קיד. הנותן צדקה בזריזות

מקור המצווה: זה רמז לדק ימץ
לך צמי לדקות לס מלודף וממהל נמיינט
הולדקה, להוציאות בלבד מלהה כפני
עלמה, למען מהיה נעה"ז, וילכת
נעוה"ג. (וחומר אnek פ' שופטים)

קטו. מי שנותן צדקה אף בשאי מבקשיין ממנו

מקור המצווה: אכן לס כו' כודף
מלחוי העני ליתן לו וכו' מה מגיע לו
צכל גס נעוה"ז (וחפארת בנימ - שופטים)

קטו. **בשבא עני לביתו ונתן לו**
צדקה, **ואח"כ הלק הוא לרודוף**
אחרי העניים ליתן להם צדקה.

מקור המצווה: כן עני לניטו ונתן
לו לדקה, ולח"כ הלק כו' מלודף מהלי

נא

מצווה	פרק שלישי	שבר
<p>מקור המצווה:ammot ניכולים ומעקר עני קחליות להרגיל מת המלס למת מכמפו נגר לעני ולימוס ונחלמנה, וכן במאזה זו יק הפקידות לנקיון מלתו ימ"ק למת גס כהמי עולם טכל. (ושארית מנהם פ' חכוא)</p>	<p>מקור המצווה: מי קעוזה לדקה נקעה קליינו מלילים כ"כ וכוטח כה, יקלים זוכות הדרקה וכו' והליךוי לכט נרכה על כל לי. (והגאון מוח"ר חיים זאב אבד"ק זלאטשוב זצ"ל, כרט שלמה שנה יג ה)</p>	<p>מקור המצווה: צדקה בשעה שאינו מצליich כל כך</p>

כב. על הצדקה שנונתנים אחר התענית

מקור המצווה: מגלה דחנענימל ללקטול וכו' הדרך צנומיניס נועה"ז פול על הדרקה קלחיליה. (יעב"ז ברכות ו...)

קיד. העושה חסד עם עני

מקור המצווה: מעקס המואה חיינו יכול ליאנות בעועה"ז כלנו וכו' מ"מ ליוון קחוז מקיוס המואה, הום עזקה מפל עס העני קעוזל לו נקעתה למקו, עכוז חקל זה הום מקבל קכלו גס בעועה"ז. (ביבורי החסידות ב"ב, אורח חיים, בהר)

קכח. השבר בעועה"ז לצדקה הוא שיקבל ממון הרבה

מקור המצווה: לימכן מה קהדרך [על הדרקה] הום קימעך ימלחף לו הקכ"ה

קכלו גלו, מצל וטהרקיותי לכט נרכה על כל לי. (ודברי שאל על אגדות הש"ס ניתין זו)

כב. הנותן הצדקה מהמת רחמנות.

מקור המצווה: מי קעוזה לדקה נקעה קליינו מלילים כ"כ וכוטח כה, יקלים זוכות הדרקה וכו' והליךוי לכט נרכה על כל לי. (והגאון מוח"ר חיים זאב אבד"ק זלאטשוב זצ"ל, כרט שלמה שנה יג ה)

כב. הנותן הצדקה מהמת רחמנות.

מקור המצווה: קיטס נוותן לדקה מהמת לחמנות זו או הקכ"ה נוותן לו קכלו בעועה"ז. (ודברי מהרי"א שופטים)

כב. מי שמקבל עליו לעשות הצדקה וחסד

מקור המצווה: מי קקבל לעזקות לדקה וחייב מקפיעין עליו מלמעלה ע"י רקכינה וכו'. (ודבש לפי מערכת צדי"ק)

כב. למצות המרגילים את האדם לחת מספאו לנגר לעני ליתום ולאלמנה

נב

שבר**פרק שלישי****מצווה**

מקור המצווה: יקלס כ' פטלה ותמי מקולטן קלימה וכוי. קאכל קהיתה לא בעוה"ז כי על מה עיקמה עס ממשמה וכו'. ובשורת אליהו, רותן

אכלו כלוון מחל חלפ העתיקות, לוחת גילה בכחוג מיט מקל יתן לכון לו יפה ממון הלאה, לכון הנטיחה הטולה קיהה הקכל כפכו ממון הלאה.
(אנדרות מהרייט שבת דף רני)

קכט. על החסד בין אדם לחברו

מקור המצווה: וננה כל יעודי טוננות עוה"ז וכו' על החקל קניין לדס לחניינו וכו' וע"ז כלו נכלת עוה"ז. ואמרי אש בחוקותי

קל. על הבנות אורחים

מקור המצווה: לר"י קאה דכליים לדס חולל פילומיתן בעוה"ז וכו' והלו הן בנטמת מלחים וכו'. (שבת קכז)

קלא. הדן את חבריו לבפת זכות

מקור המצווה: לר"י קאה דכליים לדס חולל פילומיתן בעוה"ז וכו' והלו הן וכו' ובדן מה חניינו לבפת זכות וכו'. (שבת קכז)

קלב. על מה שמשמה החתן ומשבחים בפניו הכלה בבני הילולא.

קכו. בזכות קיום המצאות מקבל שפע כדי שיווכל ליתן צדקה

מקור המצווה: וננה לארכץ מה לדמיון כפלקי מכות ופ"ד מ"ט קכל מליה מליה, פילוק כי קכל מליה נטה עולם ליכן, אלה קכל מליה הו שגורלית עוד מליה מלחמת. וזהו ונמתי גנטמוכיס נעתם, ומחייבת הגאנס הפיה נכלת נעולס, ומתוכנו כל מה ליתן לדקה. וקדושת לוי בחוקותי

קכז. העושה גמילות חסדים

מקור המצווה: אלה דכליים קאלס חולל פילומיתן בעוה"ז וכו' והלו הן וכו' וגמילות חקליס וכו'. (פאה מ"א)

היואר לנו מזה, לדקכל גמילות חקליס יק קכל גס נטה עולם. ותפארת חיים (אות נ)

קכח. מי שעושית גמילות חסך עם חממותה

מקור המצווה: על מה שמחניכין
ומכילהין בנו הקטנים למקוה ע"ז ין
אכל לפועלתן נעוה".^ז וחדרת ישראל,
פסח - עצי חיים, אמור)

כי כל יו"ת וטולן הנצחים טהראין נהייס
הכל מכוחו וכוכ' ונמאנך כמיינו הוי עזה
הה כל מה קעוזו הס וממיילן האכל צלו
טוי נלמי גנול וכיוון אאכל צלו טוי
למי גנול ממייל מגיעו לו אכל גס
נעוה".^ז ולאשר אמר חי

כלו. כדי שנוכל לחנוך הבנים
בדרך טובים.

מקור המצווה: שנוכל לאדריך הנקניש
בדרכ הטוג, קיימה לנו השפעה
עליהם, גס יותן אכל נחמי עולם, כי
חכמת המקמן נזוכה. ושארית מנוח פ'
עקב)

כלו. אם מריגיל הבנים מעת
פسمיתם בעולם לילך בדרכ
טוב.

מקור המצווה: הכל מה מריגיל הנקניש
מעת פקיעמס בעולס לך לילך נדרכ
הטוג וכוכ' ומי"כ שפייל הקכ"ה יכול ליתן
האכל נעוה".^ז וקהלה משה נצבים)

מקור המצווה: הגלם דני היולדה מילי
וכוכ' האכל קנותיניס נעוה".^ז והוא על
המיולי שמקצתה החתן, ומאנך הכלה.
יעב"ץ ברכות ו)

קלג. על ביקור חולדים

מקור המצווה: היל"ז קטה לשכיס מרט
חויל פילוחתינו נעוה".^ז וכוכ' ומילו פן
וכוכ' ומייקול חולדים וכוכ'. (שבת קכז)

לגם נמלות ניקול חולדים מין מרט
מצחוקק קיקיים עוה".^ז מליה זו,
והלואי יהיה כל יקלאל גליהים ואלמייס
וכוכ' על פן מגיע ע"ז אכל כהאי עולם
וכוכ'. (ויגדר יעקב פנחס)

קלד. על הרמת קול בכוי בלואה
ל"ע.

מקור המצווה: הגלם להקפידם לדווי
וכוכ' האכל קנותיניס נעוה".^ז והוא על
הכמת קול זינכו הקומעים. יעב"ץ
ברכות ו)

חינוך
קלה. על חינוך בניו הקטנים
למצוה

נד

שבר

פרק שלישי

מצווה

נלהמנים לפקיעת ולתולתו הקדושה,
ובזקciaיל הילדיים חנן הלקיס למת ענדן
בכל חלה, חבל חני נערמי לינו כלמי
לכל הטווכות הלהלה ווין חפלי נטה,
ווין חני רווה נזכל מוה געה".
(דברי יואל ח"ב קצ"א)

*

קלח. מי שמשתמש בהשפעת
שבר מצווה, כדי לגדל הילדיים
בדרכם התורה והיראה.

מקור המצווה: ויעקנ חכינו חזיב לו,
היילדיים לצלח חנן הלקיס למת ענדן, כי
מה צנתן לו פקנ"ה הצעפער עזה"ז כו"
לק נזקciaיל הילדיים כדי לגמלט על לך
התוליה והילחה, ולהעמיד דולות יקרים

פרק רביעי

אנשים, זמנים ומקומות מסויימים

ג. הכהנים בברכת כהנים

מקור המצווה: כתוב בגלע"ק זל"ז
ול"ק: אבל נמלו המלות קבazon גמלת
כהן לכהנים רק עכזב מיי העווה"ז הפס
יק זכל מלוה כהלי עולם וכו'. ושווית
קנאות סופרים סיימן ציה ובשו"ת שנוח חיים
קכ"ג

ד. מי שרבים צריכים לו

מקור המצווה: וגס כיוון ללבושים קליצים
לו לבושים למי זה יק זכלו בעווה"ז
ג"כ. ייד אהרן סיום ש"ס)

ה. מי שמת ועמד בתחיה ע"י נס

מקור המצווה: ויל"פ וכו' הטעס לאכל
מלוה כהלי עולם יכול להקנ"ה חיינו
מלחמי נחלס וכו' והנה וכו' כתובnas
הזה"ק לכל מי קיימות ויחיה ע"י נס
אוכזין יה"ל קולט נו וכו' לפנחים
פלחה נקמתו ונכנם נו נקמת נלב
וחניכוח וכו' ואין לחוץ זיטקלקל
ויתה על הלהקנות ולכך לדין נוטל
קיטול זכלו בעווה"ז. וכן רוזה, פנחס)

אנשים מסורתיים

א. גר שהוא מקבל עליו המצווה
עצממו.

מקור המצווה: אבל המקובל עליו מותם
מלחמות האכל כהלי עולם, ומחלוקת לה
בגר הנל להציג קמניהם עליהם לחיות
מלות כל נלטה עליהם. וחקל יצחק
דרושים לשבועות)

ולפי"ז יקלס כי פועל גס בעווה"ז, ונתן
טעס זהה, מהת שאל נלהת, ולט סיום
מחויב להציג על זה יקלס גס
בעווה"ז. ובהתאם הבוקר רוח מת"ז

ב. הכהנים הנגשים אל ה' קבלו שבר בעווה"ז

מקור המצווה: אבל הכהנים הנגשים
אל ה' והוא להס מחייה נפ"ע הס
קמעו הכל מפני הגנולה ולכן יק להס
אכל מלוה כהלי עולם. וחורה משה פ'
פנחס)

ט. מי שמתנהג ברכנות בכשרות
ובתמיימות

מקור המצואה: מי שנוהג לרכנות
ככאלות וכתמיימות כללו וכו' נומנין
לו זכלו קולס קיילן מן העולס וכו'.
ובאר שלמה, רבעות, ליקוטי מהר"ן דלי"ו

י. הזכר

מקור המצואה: כי הצל שענולתו הול
לניגוד יק לו זכל גס נעה"ז (וינגד משה
חרוזי)

יא. נשים

מקור המצואה: מ"ל גדולה הכתה
שאנטיחון הקב"ה לנקיים וכו' צינחלו כי'
עולםות עזה"ז ועה"ג וכו'. עיין יעקב
מכואר ברכות קפח)

יב. כשהאשה מקיימת את
התורה מעוני, זוכה הבעל
לעשירות בזוכותה

מקור המצואה: אין הכלכה מלאה כחון
ניתו אן חלט אלה נזכות הלהקה, ולכך
הס היה קיימה חותם, לכן המל הקב"ה
הן הצעל לעצירות נזוכותה. אמריו שפר
(לן)

ו. פנחים שחוי לעולם

מקור המצואה: פנחים כיוון קמי וקיים
לעוולס ולמ' קייך לומל צו היוס לערומות
ומחל לקלל וכו' מגיע לו זכלו נדין
געווה"ז. וביה נפתלי פנחא)

ז. מי שקיבל נשמה חדשה
בחיוו, ותיקן כבר נשמתו
הראשונה

מקור המצואה: לכיוון קנמלה נקמת
פנחים, וככל טקנה לסת הצל היה לו
לחkon וכו' נדין הול שיטול זכלו
(געווה"ז). (בני יוסף, בהר)

ח. מי שזיש לו נשמה מעולם
עללאה

מקור המצואה: והנה המפרקים כתנו
הטעס ומה זכל נטה עולם ליכל,
מקוס זלים ימיה קמל ימטו ויתחלט
על המאות וכו' זו"ק פינחן ביז"ד וכו'
ול"כ היה לו נקמה מעולם עילמה
וגמילי קלינו חוטם, לכן המל הקב"ה
כלין הול שיטול זכלו וכו'. (בנדי אהרון
פנחא)

טו. צדיקים
מקור המצווה: מהנס כיוון קפה י"ק
פיינו נטול מיכף, לנו פלדיים
וחוליס הפלות גס געה"ז. עצי חיים,
(ויצא)

יז. הצדיק שמצוין חן בעני ה'
מקור המצווה: ונח מלך חן געני ס'
זה פלדייך לרהי נאנל כי מלך חן געני ס'
(ורבינו בחיי בראשית.)

יח. צדיקים מקבלים שבר דוגמת
מוסיפין מחול אל הקודש
מקור המצווה: למה קין לשלדים
בاهלי עולם כי לוגמל מוסיפין מחול
אל הקודש, לכך צורת הדין נותן לפיוות
לפס טוגנות געה"ז. וכך נבחר
בחקותי

יט. השיטת משפיע להצדיק כל
צרכיו בעזה"ז כדי שעיה"ז יוכל
לבא לעזה"ב

מקור המצווה: עפ"י מ"ק נליך ספל
ליקוטי זוננה וכו' קכל מה קטוות
פלדייך געה"ז הכל הום כדי קינוך על
ידו לעומס הנל, כי הפלדים הפלדים
לכום על ידיהם לעזה"ב הינס יכוליס

יג. בזכות שלא רצו הנשים ליתן
נוזיהם בעשיית העגל קבלו
שברן בעזה"ז לשמור ראשי
חדרשים

מקור המצווה: קמעו הנזירים ולמ' לך
ולמ' קבלו עליהם ליתן נזמין לטעלאן
הלהם המלוי להס לעזות עגל וחותנה
טהרין נו כה להיל, לה נאמע לכט, ונמן
להס הנק"ה אכלס געה"ז טהר
מקמלות כלקי חולקים יומל מון
הלאנקייס. (פרדדר"א פמ"ה)

יד. נשים הנורմים לבועליהם
לשמרות תורה ומצוות

מקור המצווה: ועל זה מקשה לא נל"מ
ה"כ נזירים נטלי זכין, להם ולמי על
חינס למ' הנטיחן הנק"ה קני עולמות,
ומתלץ לפי הס גולמים למותה וממות.
(שפתי חכמים ברכות י"ז.)

טו. כל מי שהושדרין אותו ואין
בו

מקור המצווה: וכל מי אחזק דין יהותו
ולמי נו, אכלו ניתן געה"ז להיותו גלי
לכל שצדקו קלים כלין. וירושלמי
כחובות י"ב)

נה

שבר**פרק רביעי****מצוה**

בג. צדיק ששומר עצמו מדבר על רשות

מקור המצווה:ifik להפוך קיימה לקליקה כל גס נעה"ז וכו' מס הלאיק משלם עלמו מלבדו מטווג ועל רע על החקע לקליק זה יק גס עזה"ז. וכת"ס מצורע

כד. כשהדור זראי, או מקבל הצדיק שברו בעזה"ז

מקור המצווה: רק כקדים לו זכייה זו מפקל להלאיק הטענה מההנה ג"כ קיימה לו טווג וכו' מס מפקל להקמי הבעל והעונך מהעולם וכו' זו כודמי פלון נומן כ"ז זימן לו הקב"ה להטענה מההנה הקכל נעה"ז וכו'. וברית אברם פ' פנחס)

כה. בגלגול שני מקבל הצדיק שבר גם בעזה"ז

מקור המצווה: ולפי"ז נפערם צמתקגgle הלאיק עזה"פ هل זה העולם לחיזה טעם היכומך היה לו ית"ק מגיע לו גס נעה"ז קכל מעציו היה בגלגול ליהוו. וערבי נחל ואתחנן ט'

להעשות מס לו זיין לו כל כלבי עזה"ז. ובאהלי ישכר פי לר' (ר' נא

כ. הצדיק שבגללו נשפע טובה לעולם.

מקור המצווה: לכן הלאיק מס זינה להכלייע כמעציו קיימת הטעום נידון לזכות ע"פ מליה קעקה, גס נעה"ז. יכלס פ' גמולו מחמת לרפו טוב. וקומץ המנחה, עקב)

כא. הצדיק שע"י שברו נשפע טוב להעולם

מקור המצווה: דף קכל מליה כהלי עולם ליכם מכם כקאמץ ת לוה להקפייע להלאיק קכלו כדי קעיז"ז יקפייע כלל העולם, כודמי מגיע גס נעה"ז. ומהרי"ד מבעלזא)

כב. צדיקים ההולכים מהיל אל חיל גם בעולם הבא.

מקור המצווה: בכל לדיקיס קגס לעזה"ב עומקיס חמולה ככליות וס"ז יכלו מהיל אל חיל וכו' ממילוי קיך ליתן להס קכל גס נעה"ז. ושארית מנהם פ' בחוקותי

הכל ללו"ה נז' מנות קלחת יק נס קכל
בاهיו עולם. יד אהרן וישראל)

ל. מי שהוא ת"ח ואביו ואבי
אביו היו תלמידי חכמים.

מקור המצואה: ולyon קפנמק צן הצעזל
צן להן פכפן ו - שהוא חי ובנו חי ובן
בן חי, ואמר הקב"ה אני ערב לך. ששוב
אין החורה פוסקת ממנה לעולטם) לכן כלין
שה קיטול קכלו, כי גולדוי נט
ומקלקל. ומהרי"ד בעלהא.)

מפניו במלך וכו' קניתם שלך קליין
לדריקיס קכל נעה"ז כדי קיה זכות
לכניות קיקנלו זכות נזות וכו' נמלין
לפי"ז קלים גס צנו לדיק וכן צנו לדיק
וכו' זוכ גל פסקה מזלען, יולק קליין
לאס לוך נזות נזות, ממילן כנאל
יכולים להכל קכם נעה"ז. וראש יוסף
מנחות נ"ג בשם הגראם קרעמער זקינו של
הגרא.)

לא. מי שהוא ובנו ובן בנו ת"ח

מקור המצואה: מהינו מגיע קכל כה"ע
לכך להקליל זומו לנו מחליו וכו'
הך חמץ"ל וכו' לכל קהו מ"ח ובנו
ובנו זוכ חי טולה פוקת מזלען
וכו' וזה נטהויל זומו לבנו ממילן

כו. מי שידועים בו הבעל שהוא
צדיק אמיתי

מקור המצואה: מקהל"כ הכל פנחים וכו'
וילעו הכל קפה לדיין למימי ומגיעה לו
קלל נעה"ז. ובית אשר פנהס)

כז. צדיק הטוב לשמים ולבירות

מקור המצואה: מלך לנו רב לידי
המלך לי מלכו לדיק כי טוב כי פלי
מעלניהם יולכו וכו' מלך טוב נקמים
وطוב לבאות זה לדיק טוב וכו' (ונברק"ז
קס) ועל זה נמלך כי פלי מעלניהם
וילכו ולכן מוכן פילוח נעה"ז וכו'.
(קידושין מה.)

כח. צדיק גמור

מקור המצואה: הכל יק לומל דמוכח
מגמלן לכליות (?) לדיק גמור יק לו
נעעה"ז וכו'. וזרע ישראל ונדרפס בקובץ
'חרשים גם ישנים' חוברת ב')

כט. אויה"ע מקבלים שבר בהאי
עלמא על ז' מצות

מקור המצואה: להט לקי"ל קכל מלאה
באהיו עולם ליכט זה דוקה ניקלהן

ה"ס, וכיינו ה"ס נחוקותי, וכיינו
כך תלכו מ"ה קנה נחוקותי כל מה שטול
לו וקמלתס ועקביהם הומתס, וכיינו הנו
כטווח כל מה מהטלו עול. ועכל"ק. ולפייז
נמצא שגם כל יudo עווה"ז שאח"כ קאי על
זה). ושפת אמרת להרב הצדיק מוויה משולם
שרוגא פיבוש מברעוזן זוק"ל)

כלין הום ציטול קכלו. (אמריו יצחק
פנחס)
הס וכו' ללה ג' זוכות, ולאין מולה
פוקחת מזרעו וכו' ליילן קכל עווה"ז.
וברכת יצחק פנחס)

לב. מי שעברו רוב سنותיו ולא חטא

לד. מי שכולם יעדו ויגידו עליו
שראווי לשברו.

מקור המצווה: ולמ' נתת קכל מלה
נהמי עולם וכו' קין לגועיס בעולס
קמיון מוכס כנלים קלם יהיה קוקים
מןני מה לדיק וטוג לו ולדיק ולע וכו'
הכל בפניהם וכו' כולס יעדו ויגידו
קלמיון הום לך וכו' לנין מהויל הנני
נותן וכו'. (שבט מיהודה פנחס)

לה. מי שהסבירה שורה עליו

מקור המצווה: קכל מלה נהמי עולם
לייל וכו' מטעס קמיה יחתה, לך ליעקב
המלך דממן הייטיב לך וכו' להס
העכינה צולחה על ההלס צוב לך יחתה
וכו' ולח"כ מכל זה קלמיון להטיב לו.
וחינוך בית יהודה דרך דדרוש ב')

מקור המצווה: וה"ה נעכלו רוכ
כנוטיו אגידוע קלם יחתה עוד נטל
חצאל הcn"ל וייך קכל מלה נהמי
עלמה. (פמ"ג פתיחה כוללת או"ח ח"ד סי'
ח")

טעס לממי דקי"ל קכל מלה נהמי
עלמה לייל וכו' קםיס יעקה להס מלה
וכו' ווופק נו קכל וכו' ולמהל יעכוב
עכילה וכו' לפעמים מקצת ליליכ
חצק זה וכו' כיוון צעכל לדס רוכ
כנוטיו ולמ' שטול צוב מינו חוטה וכו'
להיין צה אפיל מגיע קכלו געה"ז
וכו'. (חוות המשולש עקב)

לג. מי שהגיע לשנת הארבעים
ואחת ולא חטא בכלל سنותיו.

מקור המצווה: ע"כ מלמן הפקוק להס
נחוקותי מלכו, כי ימי קנותינו נהס
קנעיס קנה, והס נגנוכות קמנוניס,
והלוב אל קמנוניס הום מ"ה, גימטריאים

קעקה המלכדר ה"כ קפיא מקתדר לומל
עם כל עליו ג"כ קכל בעוה"ז, והכו.

لت. בעל תשובה
מקור המצווה: ויה"כ בעל תקוונה וכו'
המלחין ליק לו קכל בעוה"ז. ודורש טוב,
בארות יצחק, קמג'ו

זמנים מסוימים
מ. בעקבות דמשיחא.

מקור המצווה: בעל מקילות נפק נלה
קיק קכל גס כהלי עולם וכו' ונעקבות
لامקיים הפקר לסתור מה מהה"ק רק
במקי"נ, ז"ק והוא עקב, נעקבות
لامקיים, קמעון, זו וקמל ה"ל גס
בעוה"ז ונלך וגוי: ושארית מנהם פ'
עקב)

מא. בכל שבת מקבלים שבר על
כל המצאות שעשו בששת ימי
המעשה

מקור המצווה: והנה מזמור נלה מה"ק
ופ' בראשית) להק"ת ליה נלה מה העולס
לה על קמת ימיס, ורק כמה קיטריה
קומייס קנת כהלהמו זהה גורמים קיוס
העלס עוז לסתה ימיס, וכן לעולס,
נלה לפי"ז לככלות קמת ימי החול הוע
כהמת קוֹף לקיוס העולס, וממיין קיד

לו. לרשות הקב"ה משלם שבר
מצווה בעוה"ז

מקור המצווה: ומכלס מל קונקליו מל
פנו (דברים ז י) וכלק"ז אס צמאלס
לצער קכל מעקיו הטוגים בעוה"ז.

לו. מי שלא נחשב בעניינו ענייני
בעוה"ז.

מקור המצווה: לוט הלחמה קלה נתקב
בעינה כלוס עניינו בעוה"ז וכו' זהה
הפקל נקס נה קכל כהלי עולם וכו'.
ודעת סופר רוח)

לח. מי שמדוברים עליו לשון הרע
ומקבל מצות של המדבר
לזבותו.

מקור המצווה: עפי"מ קמונם בקפל
חקל יתחק זי"ע כפ' עקב חול"ק וילוע
מה קהלה התגנחות צול להגס לפקל
מהה"ז עולם ליכט זו רק נקיוס
העזין, הצל צמילת הלא"ת, כיוון לדס
עכבר כל"ת מלקיון חותמו, ויה"כ פטעונך
כהלי עולם, מכ"ק ליק לו קכל כהלי
עולם, לה קי"ל מילה טוכה מלונגה
על מילת פורענות. והנה נמלת לפאי"ז
בעל מהה הכהן הילנו מכח עכירה יק
קכל בעוה"ז, ויה"כ לפי"ז יולח גס על
מהה זו קמגיט מליאו, ע"י עכירה

סב	שבר	פרק רביעי	מצווה
זה זכל מקיוס המורות מזמן ימי החול שענלה. ובית אברהם פ' תצא)	_mb.	בכל מצות שעושין בשבת	יקלחן אקסס החקלאות האכינה יוכל להיות זכל מזוה נטה עולם. וילוקוט הגדרוני, ברכות)
מקור המצווה: ניוס האכינוי והיה לכס קולדן אגס בגוף יתקדר מהנה רכה ול"כ על כל זה יכל גס גס נטה עלם. ודברי אליעזר ויקהל	מג. בארץ ישראל	מג. בארץ ישראל	לכ"י מגיע זכל נטה עולם וכו' והו למטה מן המזל יכוליס נקלן מה כח"ע. ואמרי יצחק לר' עוז י"ל כי אין העונה זו כלמי זכל עוד י"ל כי אין העונה זו כלמי זכל מזוה, ול"כ יט לומל לנטה"ז אקסס החקלאות הקלואה יוכל להיות קס היה האפעה כל דהו מפיilot זכל מזוה. וערבי נחל ראיה אי'
מקום מסויים			*

פרק חמישי

ענינים מזוחדים

מי זיך לו זכות הנוּת לין לו לילם, כי מה זמוכל בעותה זו קלי זה זכות הנוּתוֹן וחתח"ס חולדות

**ב. בזבות הזריזות וההידור
במצוות שעשו אבותינו**

מקור המצווה: כלל הענין כך הוא בצלמת המורה עלמה לין לה מצולםיס בעותה זו, כלל הזריזות וההידור וכיו"נ ממאות הנוּתוֹן הומו זכות הנוּתוֹן הולכים. וקול אליו פ' וירא)

**ג. שבר המצווה בעותה זו ממתין
ליוצאי חלאיו אם יודמן איש
ראוי לקבל**

מקור המצווה: כי כלל מורה כהאי עלמה ליכח פילוקט, כי כלל סמואה הינו נימן נהורון קניינית מצulos כלל לפועג, כלל שאל המורה ממתין ליו"ח, אם יודמן ליאן לרהי לקל, להוב למעלה ולדיה, זו מצולס לו כלל חני הנוּתוֹן, וממתין עד מלך דוכ. ופנינים משולחן הגרא", עקב)

זכות אבות

א. בזבות האבות

מקור המצווה: עוד מלאנו זיקלהל זוכלים זכות הנוּת וכו' והינו כי הנקום הפס לנכלי געלמל לקאוט ופס הונטהו זיגן זכותם על צניהם של החליהם. (ערבי נחל ראה א')

יק הרגה מLOT ז מגיע עלייס זכל בעותה זו וכו' זכות הנוּת מהני גס לטובת עותה זו. ולחם אבירים עקב)

הקסו המפלקיס קל זכל מורה כהאי עלמה ליכח, ונרלהה לתוכ', ושבה נה) כתכו למלעפ"י זכות הנוּת מה מ"מ כליות הנוּת למ מה וכו' ולכל זה קליו הנוּטו מזקזיס זתקכ"ה ימננו מהוּל מהנת חיינס וכו'. וטל השמים עקב)

הנוּות נוטליקון מולה וגדרלה כמקוס חדל, קען ידי זכות הנוּת זוכיס נקמי קולחנות וכו'. ובאר שלמה א ב)

הגס זכל מורה כהאי עלמה ליכח, הכל זכות הנוּת מהני גס לטובת עותה זו ע"ק. (פרדס יוסף פנהחס, בשם כסא דוד)

כמצעיל מזוטו של ים.

מקור המזווה: ויהי צה עקיכלו ייכלאל מות המתולה כלוי דינס כמג'יל מן הנגאל דפלי זה קלו, ויהי כל טוונת העונה זו פום ניכלאן. טללי אורות, ואחנן)

ח. מכיוון שהשפעת עוה"ז לאوه"ע
הוא בשבייל ישראל, ע"כ מניע גם
לهم טובת עוה"ז.

מקור המצווה: וח"כ מיפויحمل צע"י
יקראנו נקפהה בטוננה, דין זיהיה להס-
חלה בטוננה. וקומץ המנוחה, עקיב

ט. בשישראל מאוחדים עם הש"ת

ראה מקור המצווה: כלל העולה כזעיר כלול מוקליס נלחdom הנולח יט' זו מקליס רק טווכות וכו'. ודודאים בשדה

י. רצון הש"ת שהנו ישראל מהאוּהָן בפי המורה.

אלסם מבעוּהָ – על פי קמולה וקמלוּה

ד. אם מתנהנים בדרך אבות,
מקור המצויה: לalgo שכלו על מולה זו
שכנינו לשלקיו, אבל לך זכויות לנטוחיו
אל הצעיר ולחבירו הכהן נתן לו כהונת
עלוס וכו' קע"י זכויות לנטוח נתן הכהן"ה
לכנייהם שאולcis וממנגנים בדרכיו
לזכותם וכיו' . ונתמ"ס - מש"מ פנחים

עתידי הקב"ה לנכnil וכו' ולו^אלו^בות יpas
המלה, ומפרק כתוו"ט נעה"ז וכו',
והטעס כי נכל מטעי קסת הולcis
כלכי הגות וכו'. ודברי אליעזר,
(בדרכיהם)

ה. מי שהולך בדרכיו אבות גם
בין האוה"ע המליעינים עליון

מקור המצווה: ה'ס נחוקומי מלאכו ל"ת
הכ"ת, להולות לגס לאטמלכו צין מהה"ע
эмלוועיגיס עלייכס ג"כ אטמלכו חוקומי
[... וְאֵז וּנְתַתִּי גָּקְמִיכִס כְּעַמֵּס]. ובית אשר
בחווקומי

ישראל

ו. לבלל ישראל בבללו.

מקור המצווה: לך צאנו ליום קדשיך
שכעולס נידון ככלנו לנצח ולזה יש שכר
את בעוה... (צומץ במנחת, רבנן)

יד. אם ישראל יש להם דין הקדש

מקור המצווה: מהן הם יכללו הילך
מוחל ליהנות מהילך ולכון וכו' זוכה
לאכל בעוות^ז). (ודורש טוב צה)

יסורים

טו. המקביל יסורים באהבה

מקור המצווה: ומלחין כל קהכ"ה
חפץ צו מלכו ניקוליס צנומל מות
הקל ימאנ ה' יוכיח ומלחין קלרייך
לקבלן מהנה וקכלו קילחה זרע
וילרייך ימיס ומלמודו מתקיים כילו.
(וחדשים גם ישנים ברכותה ה).

צמי אמקל עליון יקளיס מהנה, יכול
זכות אף בעוה^ז לדילימל בפ"ק
דנכלות וה) ומס קבלן מהנה מה
קכלו ילה זרע וילרייך ימיס וכו'. זרע
שמשון עקיב

טו. המקביל יסורים ושותק

מקור המצווה: ידוט להן, וככל^ז יקס
כל שכר על קחיקתו, ומה שכר קינן,
קנתייחל עמו הלייגור צנומל לו לאלו
פ' קמויי יון. וויקרא ז

מה קהטייל לנו קהכ"ה. ופני מבין,
(בראשית).

יא. בזכות ישישראל למעלה מן
הטבע

מקור המצווה: אף קחلكו כב' עולמות
זה מה קאיים מה טבע, אבל יכללו
למעלה מן הטבע וכו' וזה חיון לעצמו
חלהך צו. (אמר ר' יצחק חולדרות)

יב. בשישראל בבחינת בניים
למקום

מקור המצווה: למונאל צולע בילד ופי'
עקבו להם יכללו הס במליגת עבד זו
היונס נוטלייס קכלס אלם נקופ וכו'
ווכל מליה בה ע' ניכר וכו' מקול' הס
הס במליגת צו זו נוטלייס חמץ נלי
פקיק. (דורש טוב סג)

יג. ע"י ישישראל נעשין שותפים עם
הקב"ה במעשה בראשית.

מקור המצווה: להנה בטעם מהילחן
לאכל מליה נהאי עלמא ליכם פום
מטעס וכו' מי הקלימני ומלחנס וכו'
וכ' נקפל נלית מנות לע"י קנעאין
צוטף עט קהכ"ה נמעזין נלהקית זוב
למי קיין מי הקלימני וכו' יק אכל נהאי
עלמא. (דורש טוב, קט)

וכו' אכלה פלנצה מלך וככו' על פי הדרון
ולכו' כמה צפיפיקס מלוקומו ומלוחומו
יח"ק בעולס וככו' צפיף מגיע לו צכל
(בעזה"ז). ואמרי אש ל"ז

יז. ע"י חלאים ויסוראים ל"ע.

מקור המצואה: ולדעתי נちゃん עפי"מ
דמייה וכו' לכל מה קינקלל הוכליים
בעזה"ז הום צאנציל חולי ויקוליס.
(פנינים יקרים פ' משפטים)

ב. מי שהולך ומבריוו אלקותו
ית' בעולם השו"ת נתן לו מטופ
עו"ז כדי שיתקבלו דבריו

מקור המצואה: קינקלס פיה הולך
ומכליין ומפליקס מלוקומו ים' וככו' והיה
לרייך להיות חכס ועקיל וגנול כדי
שימתקלו לנדיין לטעמיעס וככו' לנו
הכטיחו הקכ"ה קיטן לו כל הכננות
ההלה מצל הום לרייך נקילימוטו וככו'.
(רחובות הנهر ל"ז)

כבוד שמיים

יח. המקדש שם שמיים

מקור המצואה: והנה פנחים נקנחו
קנחתה כי' וכלו כל עמי המלחץ כי' קס כי'
נקלח עליו ותעלת המגיפה, ויתגדל
וימקהל צמו יתעלת וככו' לדין הום
קיטול צכלו. (פני מבין פ' פנחס)

האמכ"ל המזכה מות הלאביס חיון חטף נב
על ילו, ונחנק קילך קס קמים נרניש
וזכה לנכיס ויוכל להנתן לו צכלו מיד.
(תורת משה פ' פנחס)

עפי"מ צפיפיקס נקפל חותם יאליל וככו'
צלהע"פ צהמליין צכל מלה נטהוי
עלמה ליכל וככו' מך פנחים כיוון צקילד
ה' חיון חטף נב לילו וליכל מצאנו זו,
וע"כ נדין קיטול צכלו. (פלפולה חריפא
(רוות) חי עולם).

יט. המפרנס אלקותו ית' בעולם

מקור המצואה: ללכו' חיון הקכ"ה מצלס
צכל כהאי עלמה כי חיון קצכל מן הדרין

כא. הגורם להרמת כבוד שמיים
בגויים
מקור המצואה: קכיוון צנחת מלוחה
לכל עלייך עול מלכות קמיס מצל נזה
గראמת להרמת כבוד הקכ"ה גיגיס כו'
ע"כ ליהויה מות ציננס נך צכל פעוולחן
(בעזה"ז). (חוות מהריז' נושא)

כב. העושה מצואה בכוונה, שייהיה

ולכך כדיין הוא שיטול קכלו. ופני מבין
(פנחsat)

**מזכה הרבים
כו. בשמזובין את הרבים.**

מקור המצווה: לזכות הרכיס ומעקיבות
הטucciיס מנייליס להס כל הכלכליות
והטucciות קאנצלו נמלחה גס געווה"ז
(מהרש"א קידושים לט.)

טעס נאכל מליה נטהי עלמא ליכט
וזמאן יתחלט למח"כ ונמאן מהה עאל
הכלטונות ולית ליה קכל כלל, מזעל"כ
כל המזקה הלא הרכיס לאין חטף נא עאל
ילו, נליין קיטול קכלו געווה"ז. וספר
המנגיד פ' (פנחsat)

כו. המזקה אחרים בקיום המצווה
מקור המצווה: דנאי לעל מליה גופל
ליים קכל געווה"ז מ"מ כמה צויכה
וחליך על זה מגיע קכל געווה"ז. ויהי
יוסף בחוקותי

**כח. המזקה את הרבים מקבל
שברם בעווה"ז על כל מצותיו**

מקור המצווה: קכל מליה נטהי עלמא
ליים, והטעס נאלאן"ה לדע קלייס
עכילדתיה וקכילותה לאינה מקלמת הלא

**להשיית נח"ר בשברו שיבול
להיטיב.**

מקור המצווה: ומלחך לדכלהי גוונם
האכל קוא גס געווה"ז, מליאון קאנצלה
האכל קוא מכויין לעזות נח"ל נאכלו
ימ'. ושארית מנהם פ' בחוקותי

**כג. העושה דבר ומתקווין שעיין
יתקדש שם ה'.**

מקור המצווה: למטעס קידוץ פ', כלו
קיטקלע קמו יתכלך, יותן קכל גס
נטהי עלמא. ושארית מנהם פ' עקב

**כד. מי שאינו מתחפה ממיסיתים
ומדריכים ולוחם נגדם.**

מקור המצווה: להס הלאס מגבל על
מקיתיס ומליחיס כעלוי חמילה וליינו
מתפתחה להס רק לוחס נגדס יקכל קכלו
מקלס געווה"ז. ודברי יואל עקב

**כה. על מצות ביעור הרשעים
שמצפין שיתמו חטאיהם ולא
יצטרבו עוד לקיימו.**

מקור המצווה: הנה קכילות לינה
מקלמת הלא נטפו וכו' ולה נגמר
זוס מליה עד יוס מוחו, מזעל"כ מליה
זו וכוכ' ויעמוד פנחים ויפלט אלט יכל
עוול לילו לעולס וכוכ' ולח"כ נגמר המליה

סח	שבר	פרק חמישי	מצווה
			הכלים ומיון חטף כה על ים והוא יקנכל מליה נטה עולם. ייד אהרון, חייו שרהו
			לבקוף וכו' מסנו מי קזינהה מה כלביס, ומוכתב קזוב לה יחתול, הלי קליס עכילדתיה, לך נדין פום קיטול מה כל קכלו מיכפ. ויש מה משה ציב דף ע"ו
			לב. המחויר רבים לモטב
			מקור המצווה: ולפי"ז לפעמים מצלב רקכ"ה קכל מליה מה נטעו"ז, להיינו למי זוכה וזכה מה הכלים קהילת רכיש למוועט וכו' מצלב רקכ"ה קכלו מה נטעו"ז. ואמרי שדר חייו שרהו
			לג. מי שע"י קנאותו מבנים רוח קנאה גם בלב אחרים
			מקור המצווה: נקנוו מה קנהתו חמוכס, היינו קהיליק נטה לנטה נני יקלל כות קנהה לנקה קנהה ט"ז, ע"ז מגיע לו צפוי קכלו גס נטעו"ז. מנורת אהרון, פנחס, לאאי"ז הנגה"צ מוה"ר רפאל אהרון קנאפפלעד זצ"ל הי"ד אבד"ק טיניע)
			לד. המעורר ומובייח אחרים
			מקור המצווה: ט"כ מי קמעולר ומובייח מהלייס מגיע לו קכל מלווין כטעו"ז. ויוגד משה חייו
			לה. המשגיח על אחרים שיישמרו שבת.
			מקור המצווה: למנס רומו עוד על זה קגיאלו מנקיים ונקיים ט"כ כי מזci
			לא. המגירות אנשיים

לט. המכנים הרהור תשובה בלב
ישראל

מקור המצווה: והנה פנמק כלאך קנה
קנחתה כי נקעת מעקה הכניק הלאול
תקונה נלכ יקלחן וכו' וקפייל מגיע לו
אכל כהאי עולם. (MANDLOTH MRKHMIM,

(פנחס)

מ. המקרב אחרים תחת כנפי
השכינה

מקור המצווה: והנה למיין זקילען
המלחיס והכיחס מהת כנפי הטעינה
האכל הווע בלע קז וגונול, וכיון זהאכל
אלו הווע כנחי גיגול ממילע מגיע לו
אכל גס נעוּה". (ולאשיך אמר חייו

מא. על מה שעושה מצווה ברבים
ואחרים לומדים ממנו.

מקור המצווה: ועל זה זלמדייס ממן
המלחיס הוועל הפיילום נעוּה". (דבורי
מהרי"א ראה)

מב. המצל חבירו ממות לחיים,
ויבול חבירו להוסיפ
במצות.

מקור המצווה: ועל זו צמעתי מלמא"ו
הגיהון מוח"ל זאנ ווילג גינקלעלר זיל"ג
וכו' זחים ההלט למ היה מהגען על זה
לכל זקופה זומר זכתה הלאכחו, אלמו פיה
מצגיה גס על הלחלייס זיעען מה
האכחת וכו' וממיהל מגיע לו אכל כהאי
עלמל. (מנחת אשר אנדרה)

לו. המדריך את אחרים.

מקור המצווה: מה אכל מלוה כהאי
עלמל ליכט וכו' ומלדייך מה הלחלייס
וכו' מגיע לו אכל גס כהאי עולם.
(אמרוי יצחק משפטים)

לו. מי שמחזק האמונה בלב
אחרים.

מקור המצווה: וו"כ מכיוון זהמה
צפעולמת גרמו להגביר הלהמונה נלכ
יקלחן ע"כ זכו זקניאל זה נקכל זכלס
נעוּה". (ואבן יקרה, שלחו)

לח. המזבח את הרביהם בדבר
שאינו מצווה מפורשת.

מקור המצווה: להזבח מה הכניס
כהמונה יקען זה אכל גס כהאי עולם
וכו' מצוס לזיכחה מה הכניס נלכ
זחין מלוה מפוקחת נה וכו'. וליקוטי
יהודה, (פנחס)

הַנְּפָרֶת גַּם־בְּמִזְרָחָה מֵאַת־מִלּוּמָיו מִגְיָעָן צָכָל
בְּנֵוֹתָה זֶה מִמְּמָתָה מִמְּמָתָה טוֹנָה צָפִיל
מִגְיָעָן צָכָל גַּס בְּנֵוֹתָה זֶה. וּוְיַחֲיִי יוֹסֵף
(בְּחוּקוֹתֵי)

מה. על רצון טוב לקיים מצוה
מקור המצוה: נזכות לרוץ טוב צכל
יקלחן נקיות המצוה צכל זה יק צכל
נהלי עולם. ויוגר משה אמרו

מו. חישב לעשות מצווה ונאנם
ולא עשה.

מקור המצוה: עפי"מ מה קמנון דעל
מחזנה טונת צפקנ"ה מלפה למחזנה
מקנלייס צכל בנעוה ז. ומגואר בקפה ק'
הטעס להנה מה צכל מזוה נהלי
עלמי ליכל, צמכוון צפלו כמעקי
החלס כקהו. עדין בנעוה ז, יתנו
קיטעלנן נו היזה לד פגס, וע"כ חיון
הצכל צלס עלייה, מצלה"כ כצפקנ"ה
מלפה, זו הוו נקי צלי פגס וצפיל
קייך נקכל צכל בנעוה ז. ולפי"ז גס
חיבך לעזחות מזוה ונחנק ווּה עזחה
קמעלה עליו הכתוב כתינו עזחה,
ונחלופן זה זודלו צלהין זה פגס כל
קהו, מכיוון צהינו לפיעזיזתו רק לפיע
מה קמעלה עליו הכתוב, וו"כ צפיל
יכול נקכל צכל מה בנעוה ז. והלכד
פזוט. (המלךט)

מקור המצוה: וו"ל צמה צמזהה הלחול
הה לרגnis ציעזנו מלוות ע"י צאלים
ממות למייס על זה מקבל הלחול צכל
בעולס זה. (כתב סופר פנחס)

מן. המנג השבת בכוננה זו של
ידיה ניצול העולם הזה.

מקור המצוה: מענגה לעולס, היינו
חוון המענגיס מה האמת לק צניל
העולם, היינו צמלייס מה העולם
וזוכיס צו, ומהענגיס תיכף מטווכן עולס
זה נזכות צו, הנה כבוד ונחלו, זוכיס
לטוב ועווקל ונכxis וכבוד עולס זה
וכו'. ובני יששכר שבת מאמר ז'

מחשבה ורצון

מד. על מחשבה טובה

מקור המצוה: והנה כתבו המפלזיס
למה לצלל מזוה נהלי עולם ליכל מ"מ
צכל מחזנה טונת ליכל נהלי עולם.
(ערבי נחל ראה א')

לפי"ז נמלח דעל מחזנה טונת צוה
הוּה ע"י הלחול צעלמו ע"ז צפיל
צפקנ"ה מצלש צכל בנעוה ז. ומגדלות
מרקחים, (בחווקותי)

צדין הוּה ציקכל צכלו צקניל צקיניה
קנלהת ה"ל נמחזנה ועל מחזנה יק
צכל בנעוה ז. (יד אהרן פנחס)

א	מצואה	פרק חמישי	שבר
---	-------	-----------	-----

מו. המקיימים מצואה במחשבות קדושות נפש מהטוט מקפט עליון וכו' וזה יהיה קלכו לקליך נעוה"ז וכו'. ואמרי

ספר בחוקותי

ג. מי שנושא ונוחן ביהודים ובסבל ובחכמה

מקור המצואה: הכל מי וכו' ונוקח נוחן ביהודים וכקל ונחכמה וכו' נוחנן לו קלכו נעוה"ז ג"כ. ואוצר

החיים אמאדרנה - ראה

מקור המצואה: קל כל מליה כהלי עולם ניכר זכו דוקן חס הוּם נכמינה

לעומת, דהיינו להמלוא נועחת רק בעולס העקיה, הכל חס עשה להמלוא גס במחצנות קדושים צלופן להמלוא בעקיה לתוך נעלס העקיה, זו צפירות מגיע כל גס כהלי עולם. ומגדלות מראחים, ש"ט)

משא ומثان

מה. הנהנה מיגיע בפו

מקור המצואה: והנהנה מיגעת כפיו זוכה גס נעוה"ז נוקף על העוה"ב קהוּם זוכה הלו וכו'. אורח חיים, ימים נוראים)

מת. הנזהרים לעשות רצון הש"ת
אף בעת עסוקם במ"מ

מקור המצואה: הותן הלהנכים וכו'atum עוקקס כמקחל וכניין וטלוליס נהנלי עולס ועקריקס צין הנקים לקל מל' הטגע הוּם מניעה בענודות הכנולן, עכ"ז לה קת לנס גס לוזה וקמלה

גב. בשעוסקים בצרפת, בכוונה שיבכלו אח"כ לעסוק בתורה בלי טירדה, איזי הש"ת משלם שכרו בעוה"ז שייהיה לו פרנסה בלי תורה

מקור המצואה: ועל"ז הוּם נימול הכחוג ג"כ חס בחוקותי תלכו, פילוח

המגודה וכו' ויה"כ הפילוקט מ"ע"פ זיקן
לכליקיס למלות נמעקיהם הטונכיס,
להה נומל מה על המעלים הטונכיס
פעתיליס נעצות גען זה ולמי לחיי
סימפלל כל ק бил ודרכו הימל הו ו וכו'.
ושנות חיים פ' חיין

נה. על המצאות שעתידים לעשות, כדי שיוכלו לעשותם.

מקור המצאות: ולפי"ז יק חילוק בין
מאות סכלל קיימו ע"ז סכל מגודה נטה
על מה ליכט וכו' וכן על מה פעלים
לעצות ע"ז יק סכל מקודס כדי שיוכלו
לעצות וכו'. ולחם אבירים ואחנן

נו. כדי שהיו פנויים לקיום המצאות.)

מקור המצאות: לס נמקומי תלכו וכו'
הלו פיעוליס היינס מלך הכות כלי
סימלה מה עלמו פניו כלי פיעקה
המאות, ולמי ישיה לו קוס דבל נמענקנו
ומטלינו מעזותם. וש"ר על החורה,
בחקותי

נד. כדי להרגיל האדם לקיום המצאות

מקור המצאות: ספקנ"ה להה לאולין
עס יקלה לדריך ספקנ' מולין עס לנו

סאלס הלייכטס צהמתס מתהלאיס לעזות
מליהכחס לנטיא טרכ נצימטס מהיה
באנגיל חוקותי אהור כלוי צמוכלו לעזות
נטולה גלע מדורק, ומילת נמקומי
ביולו צאנגיל חוקותי וכו' וזה פילוקט
צבעמל צהמתס עמליס נוילך פלנמא
מהיה מלך צאנגיל התולה צמוכלו מה"כ
לעזות נטולה ולמי מהיו טולדיס נדלגת
פלנמא זו צעומותס זלה גס האקי"ת
יעקה מה צלו להזמין פלנמאס נני
טולח וכו', גלע מלטרכו נטהלייך
עלמייכס הלהה וטולו לעזות נטולה
מתוך הלחנה. ומאור ושם בחקותי)

מתנת שבר

נג. על מה שעתידין ישראל לשימוש בקולו

מקור המצאות: ילויל ג"כ פיויס נלכה
סיפה סכל נטה עלמה וכו' צהמן לכט
מיוף נכלכה על מנת צחמן לעתיד
וכו' וסכל זה יק נטה עלמה. וערבי נחל
ראה א')

נד. על חשבון המצאות שייעשו בעתיד

מקור המצאות: להנ"ה ידוע צאנגי"ת
טוונ ומטייג עס פלאס קולדס עזיזתו מה

לכינוסים נטול, כקאוון קטן הומל לו אך לניכת המלמל ווותן לך מן הרכמניס ומן הפלניש וכו' וכן אקס"ה חמל במחילה מס כחוקומי תלכו וגוי' ווותן למס פיצויות גנטיליס נטעס וכו'.
(חולדות יצחק בחוקותי)

נח. הכהנה שלא יבטלו מהתורה ותפילה

מקור המצווה: לכל היעודים טוויס כמוה"ק לך כחולה שכל, דזכל מלה כהלי עולם ליכה, רק כחולה הכהנה שלה יבטלו מהתורה ומפילה קיימה הלחנת הדרת לתולה וענולת ה'. וטל השמים עקיבא

נת. בתורת מתנה, מצד אהבתו ליישראל

מקור המצווה: להנה לה"ג דזכל מלה כהלי עולם ליכה, זה רק כחולה שכל, הכל מה קבוצי"ת נומן נמתנה מחמת הכהנה, זו קייק גס נעוה". ומנדרות מרקחים, עקיבא

ויל' וכו' הינו המנה קנווקף לו על שכל המאות יומן לו נעוה". וחת"ס אבות, ח"מ מהת"ל תצא)

נסיגן

שבר

פרק חמישי

מצווה

עג

ס. מי שעמד בנסיונות

מקור המצווה: לה"ג דזכל מלה כהלי עולם ליכה היינו נחס למ' היו לו נקיונות, לנו כן בזעם נקיונות ע"ז מגיע צפיל שכל. וטל השמים עקיבא

לה' עמידה נקיון היינו בכלל מי פקלימני, ולכך קייך בו שכל גס נעוה". וביאורי החסידות קידושין, שפת אמרת, מקץ

ענוי

סא. מי שהוא ענוי

מקור המצווה: מיהל ע"ז ענוי וכו' מחייבים כל המאות כוון צעקה ורהוריו לקכל עליות שכל וכו' וקמלתס ועקביטס הומס וצמל ה', לה'יך וגוי' דה' מעוזו מוצמלתס הנ"ל מאות עזקה, לה'ינו מל'ו צל' גיהות מעוזו מאות עזקה ע"ז תזו'ו לכלכלה עזה". ועדות"ב עקיבא

ומעתה לנו ימייחק לענוי החקלה צל מי פקלימני ותקלס וכו' כי הלא הוח העמוד העולס, וכזאתו י"ח קיוס להנחת ולבן העולס וכו'. ולא אשר אמר נהו

ולכך נכפל וכו' קהיה ענוי הכלכלה וכו' כלין הום ציטול שכלו על חמל נעוה".

(ובית אשר פנחות)

מצווה

פרק חמישי

שבר

עד

מקור המצווה: אף לכך מולה כהה
על מה ליכה, אבל כי פילך מעכילה
donecanon לו סכל כעוקה מולה יק סכל
כעוקה". (פרדי בא)

ס. בא דבר עבירה לידו, לעבור
על לא תעשה, וניצול מזה.

מקור המצווה: ולפי"ל יהל לנו דין חלך
כל"ת נטה דצל עכילה לילו וניקול
לולחי כעוקה מולה ממן יק סכל כהה
על מה. (חייב נמה משפטים)

ס. ישב אדם ולא עבר עבירה

מקור המצווה: ולפי"ז יק הס ויל
עכל עכילה קנווחnis לו סכל כעוקה
מולה ע"ז יק סכל כעוקה". ייד אהרון
חרזיע)

סח. המונע עצמו מלעבור על
נדנוד איסור עריות

מקור המצווה: לע"ז קמנע ערכמו
מעכילה קנטמל מלענול על נדנוד
לייקול עליות לכון זכה לאכל כעוקה".
ובקובץ 'חדרים גם ישנים' חוברת ר', סימן
קניה)

סב. המקדים מצווה ואיןו מתגאה
אח"ב

מקור המצווה: ע"כ מלחת ט' כי מה
נקנה טהיו הנקוטיס מצזיס לממו וכו'
כלוי קלט יתגלה ויקמלה וט"כ עי"ז כלין
פום קיטול סכלו. (וח"ס פנחס)

סג. מי שנראה לו תמייד שהמצוות
שעשה עד עבשו לא היו בהוגן

מקור המצווה: ולפי"ז צמי צממעלה
מלילגה לחאל מלילגה בלוופן הנ"ל עד
קנלהין לו כל הנקות סעקה נחנית
עכילות, כלין הווע קיטולס סכלו
כעוקה". (ומגדלות מראחים, וירא).

סד. מי שambil שמצוותיו אינם
בהוגן, ומצפה לקיים אותם
עווה"פ, שייהיו אז בהוגן.

מקור המצווה: לס הכל פעם צעוקה
המולה הווע מנין קלט עזקה כלוס ועי"ז
עומל ומילפה מתי נטה לילו עול
ולקיימנה, זהה להוינו סיקנול סכל כמתנת
חינס (ובעה"ז) וערוגת הכוורת פ' עקב)

UBEIRAH

סח. מי שפירש מעבירה

שבר

סט. על עבירה לשמה

מקור המצווה: והנה קיימ"ל לתקן מalfa נחמי עלמא ליכה, ולעומת זה טכלי עבילה עיקל מצלוימה בעוה"ז, כדי טכלי מallowתיו היה טמול לעוה"ג, והנה כי כן הס מזדמן קלחי ליתן טכלי טוב עד עבילה, כיוון סמילת דינו הילך כן הום צעל עבילה מצלמין בעוה"ז העונץ, ה"ז הס מזדמן עבילה קלחי ליתן עלייה טכלי ג"כ לה יגלו מליך טכלי עבילה בעוה"ז.
(ודרגות הבושים פ' פנחס)

ע. העושה מצווה ע"י שקדם לה איזה עבירה

מקור המצווה: והנה בעקומות הדר מalfa טלי מפקל לקיימה זולת הס קלט לה עבילה, טפיל מקחנן לומר טמגינע טכלי עפ"י דין על עקיית המalfa וכיו' לנכן כאעצה פנחים המalfa, נדי"ז הום ציטול קלחו וכו'. וכרכם שלמה בשם הנדי גראפ אבד"ק סעמיהאל זצ"ל)

עבודה

עא. מי שבל מגמתו רק לעבוד את ה'

מקור המצווה: הכל כלהנים לדיוקים טכלי כל מגמתס רק לעכוד מה ה' וכיו'

עה

מצווה

פרק חמישי

ולהס מקלס פק"ה הטכל גס בעוה"ז.

(ורעת סופר ליקוטים)

עב. העובד לשמה

מקור המצווה: ומעתה בעוכל ה' לסתמה וכו' לתקן יקולם לו גס נחמי עלמא.

(ולאש'er אמר בחוקותי)

עג. העובד את ה' בעבירותה שפירתא.

מקור המצווה:zmanis יק למתק ולומל טכלהן הדרס עוגן עכילדתא טפילתא וכו' קוב"ק טפי לייה הולגליה גס בעוה"ז. (ברוך משה, ויצא)

עד. מי שעבוד הש"ת נותני לו שבר בעוה"ז, כדי שיוכל לעבוד מתוק הרחבה

מקור המצווה: ה"כ כיוון טיק למעלה נח"ל מעבודתו וכו' מל"ט צימנו לו עוקל וככוד כי מצלעדי הלה לנו יוכל לעכול ה'. (מראה יחזקאל פ' לדו)

עה. מי שעבוד הש"ת שלא על מנת לקבל פרם

מזהה	פרק חמישי	שבר	עו
הקב"ה כל טוֹג גֵס בְּעָוָה"ז. ובאר מנחם ליקוטים)	מקור המזהה: הגד מי שעונד הקב"ה כל עמלק"פ וכו' וזה מגיע לו זכל גס בועה"ז. ודבריו אליעזר)		
עה. מי שמקבל שפע מרובה ופרנסה גדוֹלה ואפ"ה עובד השי"ת	עד נ"ל כי מי שעונד על מנת לקבל פלק איןבד ציטול זכלו וכו' אבל העונד כל מה על מנת לקבל פלק לחי לצכל וכו'. וכחוב סופר פנחס)		
מקור המזהה: וזה מוס הקב"ה נתן קפא מילוגה ופלנמה גדוֹלה ולחפ"ה עונד הקב"ה חי מונחת אנטקתו לו מקוק ממנו וכו'. ואמרות ה' בחוקותי	עו. מי שעובד השי"ת בכלל לב ונפש ומזבח עצמו לקרב החומר אל הצורה		
עת. המתגבר בארי לעבודת ה' ולעמליה של תורה	מקור המזהה: והנה אף כי זכל מזוה כטה עולם ליכל עכ"ז מלחל שענד הט כי הכל לך וכל נפק ומכל נפקו ולרומו ונקמתו על קדושת צמו ית' ולחמן הט כוחו לזכ עולם לך החומר אל הכוֹלה מגיע לו זכל גס בועה עולם כי וכו' עבד עבדתו ממה וצלימה וכו' וקילב החומר אל הכוֹלה ע"כ מגיע לו זכל גס בועה"ז. ובאר מנחם נה)		
פ. המשכימים ומעריב לעבודת ה'.	עו. מי שעובד השי"ת בכלל לבבו ובכלל נפשו.		
מקור המזהה: להמנס יק למדך ולומך אכלך הלאס וכו' מקליס ומעליין לעכולות הקי"ת קוב"ה טפי ליה מהגליה גס בועה"ז. וברך משה ויצא)	מקור המזהה: כי הנה נלמת מי שעונד הקי"ת הכל לך ומכל נפקו וכו' כדי כל מה יהמלו הכליות היה הלקימנו לו מקיו צו על כן נתן לו		

במהילו כקחאנזהה כנלה וקזה עליו
לו מגיע לו אכל ומצלמים אכל גס
מה"כ על האמלט כנימה להיכל המלך
מלך צל עולס לנענדו בילחה ונלהנה.
(טל השם עקב)

**פ. העובד הש"ת בלי שום
השגה והרגשת טעם, רק באמונה
פשוטה**

מקור המצואה: הימל כמלך כל מה
יקלחן חולין נעוה"ז היינו מלך צצום
ההמונה וכו' עיקל הקכל הו כטהון
לו אוס האגה לך למונה פזותה,
ומחמת למונה עוקה מנות ומעזיס
טווכיס. ומגדלות מרקחים, מלוקטים)

**פה. מי שפומל תמיד עבודתו של
אתמול, כדי להיות מוסף והולך
בעבודת הש"ת**

מקור המצואה: וננה ע"י קהילס מולא
כל פיט חקלונות בענודתו ענד ער
הנה ע"ז יק לו קכל נה"ע, דרכ אכל
על המאה ליכוח נה"ע, אכל אכל עבירה
הה"ה מקלס גמול נעוה"ז, וכיון
בענודתו עד הנה הו הילו בחרינה
ענילה ולין לתקנו, על מלה כזו פיל
מגיע אכל נה"ע. וייחי יוסף - בחוקותי

פ. מי שיש לו חיים מעבודת
השי"ת

מקור המצואה: מי קה' במקצתו פמי
ויך לו מיות מענודת הק"ת וכו' והוא
מיינו ידוע, ק' נאלו, נעוה"ז יקלו
לכטת. ושארית מנהם פ' ראה

**פב. מי שננה מעבודת הש"ת
וקיום המצאות**

מקור המצואה: מי קעוכד הנולע עולס
כטינה זיך לו הנלה מגוף הענודה על
קזה לעקומות נח"ל לפניו מגיע לו אכל
כהלוי עלמא. (דברי אליעזר עקב),
הכל מי קעונד הנולע עולס כטינה
וז, זיך לו הנלה מגוף הענודה וכו'
זה קפיל מגיע לו אכל. (דברי אליעזר,
הרונים למס' שבת)

**פג. על התחלת עבודה הש"ת
שאין מרגינישים בה טעם**

מקור המצואה: מה קמחיל לילך
בדרכי ה' ומיינו מלגיון אוס טעם
ומתייקות בענודתו וכו' ולחעפ"כ מחייב
בענודתו וכו' הק"ה מקלס מילה כנג
מילה וקולם לו הקפעות טוכות ג"כ
כטולות לדקה וכו'. וזרע יעקב, במדביה)

עה

שכר**פרק חמישי****מצווה****צ. המבקש שכר בענינים רוחניים**

מקור המצווה: והנה על פניהם מעידה הטורה "ק צפעל ועקה מעקו לך וילך למען מהנתה לך כלמו וכו' ולך ליפה לךס תגמול קכל גטמי וכו' וכן זכה וכו' וגס נועה"ז כיימה קכלו לנכליות רוחניות וכו' והוא לו ולוילעו להמליו נכליות כהונת עולס וכו' וכן דיויקו חכז"ל וכו' כלין הוה קיטול קכלו, כיינו מה קהילתו נחצן נאכל, וכיינו קכל לומני וכו' (ובשבילי היישיבה - בעלuder)

רשות לשם מצווה
צא. על ידי שימושים בקינוי
ועזה לענינים רוחניים.

מקור המצווה: לע"ז סמקאליס ענייני עזה"ז עס ענייני עזה"ז כగון לדס סמקאים כהוננו מנות לדרקה וכו' נחלופן זה מגיע לו כלכת עזה"ז נצפע. ווייחי יוסף בחוקותי

צב. מי שביל מעשו לשם שמימים,
ואף באכילה ושתיה ושאר

פו. על עבודה ה' רק בגוףו מבלי
בונה

מקור המצווה: כי מי קעוגל פ' לך גוףו וכו' להויה לו קכל הגוף להינו בעזה"ז. וחיקון משה, מילאה

רוצה

פז. אם האדם רוצה

מקור המצווה: ולכך מלכט הכתוב שנתי לפניך קני נכליות, מט תללה מעקה עזוע קכל בעזה"ז וכו'. ואמרי ספר נצבים)

פח. מי שתובע

מקור המצווה: וכי מהמלכו מה נחכל כיינו קיתנע וכו' ולויתמי לך נכלתי וכו' כיוון לנתקעו מגיעת מיכף קכל בעזה"ז. ועצי חיים, בהר)

פט. העושה מצווה כדי לקבל
עליה שכר בעזה"ז

מקור המצווה: מי קעוקה מלה כדי
לקכל קכל בעזה"ז, נמלך כי המלה בעלה הוה ג"כ גטמית, הקדלה נתנת סמקלמין לו קכל בעזה"ז קכל גטמי וכו'. אתה לרבות, בחוקותי, נחלת צבי

שבר	פרק חמישי	מצואה	עט
ענינים גשיים הוא עושה לשם שמות.	כענינו עזה"ז ייה מקומי, כיינו קיעקו מלה מלכל הלאות לו ונמתי גשמי כעתס וכו' וקפייל מגיע לו ענוול זה קל בעזה"ז. ומגדלות מוקחים, בחוקותי	צה. המשמש בהנאת עזה"ז לכבוד התוה"ק יתן לו הקב"ה עושר וכבוד בעזה"ז	מקור המצואה: צולחי זכל מלה צהוב לומניות ונלחיות גס אכלת כוחניות ונלחיות, הכל מי זכל מעקיו זקס эмיס, ועוגל פ' נמלל וצמאתה וצינה וממקל ועוזקה נמלו הכהנה לעוזותה פ' לכלים מהו גשמיים פמה, זלכו יק קל עכוול זה גשמי כעלם זה. וכחוב סופר החדש פ' בחוקותי
חס גס הדרליים הgrams וכו' מקמוני ג"כ וכו' זקס קמיס וכו' צעיז'ז מקגלי ^{ז'} קל גס נהי עולם. בית אשר עקיב הכל העוזקה לכל הלאות ומלוין זק"ק זה מכבן קל בעוזה"ז. ויד אהרון לן	מקור המצואה: חמס נהי זאל מקתמא נהנת עזה"ז לכוד הכוול ימ"ק וכו' צולחי ימן לו הקב"ה עוזל וככו. פני מבין פ' לן)	צוז. המשמש בהנאת עזה"ז ללמוד לתועים בינה, יתן לו הקב"ה עוזר וכבוד בעזה"ז	מקור המצואה: חמס נהי זאל מקתמא נהנת עזה"ז וכו' נלמל מועיס בינה צולחי ימן לו הקב"ה עוזל וככו. (פni מבין פ' לן)
צד. מי שעושה מצואה מדברים שבשרות.	צד. מי שאוכל ביהודים ובשבט ובחכמה	מקור המצואה: חכל מי זהוכל וכו' ניחוליס ונקל וצמכת נומני לו	מקור המצואה: ויה"נ י"ל כלון חס נחוומי חלכו כיינו גס הלייה

פה	מצוה	פרק חמישי	שבר
	קב. בזכות השלום		כללו נועה"ז ג"כ. ואוצר החיים קאמארנה - ראה
מקור המצוה: הגס לקי"ל אכל מוקה כהן עלמה ליכת, עכ"ז על קלוס חייל אכל גס בעזה"ז. וייגד משה חולדות)			כח. מי ששותה בייחודים ובshall ובחכמה
מקור המצוה: מי קלוס וכוי הקכ"ה מולייקו חי בעזה"ז וכוי'. וד"א זוטא פרק השלום)	קג. האווהב שלום		מקור המצוה: הכל מי וכוי' וקומה ביחוליות ובקלל ובחכמה וכוי' נומנין לו כללו נועה"ז ג"כ. (שם)
			שלום
מקור המצוה: הנני נתנו לו מה כלימי קלוס הומיל שטקה וקצת מליכ והיימה לו ולזרעו לחלייו נכית כהונת עולם וכוי'. וח"ס פנחות)	קד. כל השותק בשעת מריבה		צט. על הבאת שלום בין אדם לחבריו
			מקור המצוה: לו לנכית קלדת מוכל פילוטיס נועה"ז וכוי' ואלו כן וכוי' וונגה קלוס נין מדס לחלייו וכוי'. (פה פ"א מ"א)
מקור המצוה: ממילא חס יקלל כס כלהלות וכל לחד כמיין לחן הלי כה מיה-טעוקה כל לחד מיקלול מזוכה נה גס מה חנילו, וכעכוב זה מגיע אכל כהן עלמה וכוי'. וייגד יעקב בחוקותיו וכקילול מהזיקיס נקלוס וליין נהס פיילוד לנכונות זו יק נס וכוי' ומגיע	קה. אם ישראל הם באחדות לב שלום		ק. המקדים שלום
			מקור המצוה: מי וכוי' ומקלייס קלוס וכוי' הקכ"ה מולייקו חי בעזה"ז וכוי'. וד"א זוטא פרק השלום)
			קה. המשיב שלום
			מקור המצוה: מי וכוי' ומקין קלוס וכוי' הקכ"ה מולייקו חי בעזה"ז וכוי'. וד"א זוטא פרק השלום)

פב

שבר

פרק חמישי

מצווה

מצונה מלהנה, ומהענין רוח נухים
מלות, על המלומם כללו מגיען קכל גס
זה העולס. וללא שר אמן - ענייני שבת)

לכך לקיים'ל קכל מזוה כהמי עולם
ליכם, מ"מ על מלות כללו קנחה פכו
מוזוננות לזכיות ע"י מצונה מלהנה על
זה היכל קכל גס כהמי עולם. ובאר
שבע טאלטשאוא פ' חי וראה גם בערבי
נהל לש"ש דרוש ד')

דע"י מצונה מלהנה זדוננות נעה
זכיות וכו' לעל מלות כללו הקב"ה
מקלט נעוצה", לכיוון ליקולד מענינה,
ועל עכילה רקיע'ת מקלט נקליקיס
נעוצה". ומגדלות מתקחים, בחוקותיהם

קנתקוונה מלהנה קנעקה מהענין רוח
זכיות וכו' רק עלייס קכל כהמי
עלם. וקידו"ט ואתחנן

ומעה מס ע"י מצונה מלהנה נעה
מענינה מזוה וכו' ולח"כ כיון רק ליה
גقول צפיא יכול לחיות זה העולס וכו'
ומטלו קכל עלייה כהמי עולם. וקול
אריה עקב

והס אין מלהנה וכו' רק קכל מלות
קנתקוונה ממנה יך ליה גבול, וכיון רק
ליה גבול קוכ צפיא יכול לחיות רק קכל על
זה גס נעוצה". וללא שר אמן, בא)

להס הקכל ממילוי צפיא נעוצה". ובית
נפתלי פנחס)

קו. המשתדר לעשות את ישראל
לאגודה אחת ויהיה שלום
ביניהם

מקור המצווה: לח"כ צמלות הלה מורה
כלן להינו הנטלות נעות לת^ת
ויקלח נלה גודה לחת ויה צלוס צוינה ס
וכו' ממילוי קכל מלות היכל כהמי
עלם עכול מלות זו. ומגדלות מתקחים
ויקהל

תשובה

קז. ע"י תשובה

מקור המצווה: קונה יקלח וכו' כי
קנלה בעונייך ולו פיה לך הנלה, לח"כ
גבי המצווה ג"כ ויה לך הנלה וכו'
ולזו קכל מלות היכל וכו'. בדבריו
אליעזר, שבת תשובה)

קח. העושה תשובה מהבה
ונעשה מעבירות ובויות

מקור המצווה: כי גס רק קכל מלות
כהמי עלם ניכר, והוא לך על המלומם
קנתקוונה, מלה"כ מס הלהס עוזקה

קיא. בשמהברבים מפי עכו"ם מקור המצווה: ולכן אין כלכות עכו"ם יוכויס נתקויס ניקלאן מפני סמככלין צעין הצען, חכל נעת קלואה רק"ת להיטין ליטלאן נהדרגה דמו' אין עין הצען צולט וכלהמל ער' יוכויס להאנך צעה"ז מבלכת העכו"ם. וערבי נחל פ' עקב דרשו א'

ה' לקים"ל זככ מזוה נהאי עלמא ליכל מ"מ חס מהפכים העניות לזכות ע"י מקונה מהנה מגיע על בני זכיות זכל נהאי עלמא. ויוג' יעקב פנחא)

ולומס חס ע"י מקונה מהנה נעה נו זכיות ע"ז מגיע זכלו נהאי עלמא וכלו'. (אמריו יצחק תבא)

קיב. מצווה שעושין הציבור

מקור המצווה: ולח"ל עפי"מ צמייח כטפליים בטעס לזככל מזוה נהאי עלמא ליכה, קהום מצוס קמל יחתה וזכור יקלקל, חמנס כ"ז כימיל חכל נון צליינר לדלא חיינין צולט יחתהו. זכר חיים פ' ויקהל

קיד. יש בני אדם שלפי ערך זכחות משלימים בעזה"ז

מקור המצווה: ויק זוכיס צאנצניז בטוג צעה מאלמן לו צעה"ז ונעה"ב וכו' ויק זילק צעה"ז צלכל וכו'. ובית נפתלי בהר

קט. מי שעושה תמיד חשבון הנפש

מקור המצווה: מ"מ זכל מזוה נהאי עלמא היכה על ידי וכו' קמחי זהיליס להיק יוכnis ומכםיס קלם מצויה לילי ספקד וכו' נאניל כך יגיען זכל זאניל חאנון לך צלה מהקכ. ועדות הבושים פ' עקב)

שוננות

קי. על הערבות

מקור המצווה: דנטלי"ג מזות ליכל מלות ערנות, ומAMIL מגיע לו זכל גס נהאי עלמא. ושוו"ת מנוח אשר חי', דברי אנדרה)

קיד. ע"י שמקבלים גרים מבני עשו

מקור המצווה: דעל ידי קהנו מקובליס גריס מכני עאו ומזכין חותן צהלה לעזה"ב, لكن צחלייפין מגיע לנו ג"כ חלק

כל כך ויכול לאוות החקל זה כעולס.
וערבי נחל שופטים א")

כעולס"). וקובץ 'חדשים גם ישנים' חוברת
די סימן ק"ס)

קיה. מי שמייחד לו מצוה, ואינו
עובד עליה בשו"א.

מקור המצוה: כל דין כל העזקה
מזהה מהת מתייכין לו וכוי זה מי שיחל
מזהה מהת ולמה עכל עליה מימיון, וכ"א
תיתני לי לקיימנה מזהות לוייתן. ירושלמי
ספק דקדושים

קטו. אם האבות היו להם דין
ב"ג

מקור המצוה: לנין היה ולמ' מנכס
כיוון ציט לו דין ב"ג אין לו כלל צכל
מעט וכוי ולפי"ז בכ"ג צכללו מועט
יכוליס ליתן לו צכללו בעה"). וערבי נחל
שבה"ג דריש א)

קית. מי שמלמד זכות
מקור המצוה: נ"ה כן עשה הקי"ת כי
נתן לו פילוח בעה") וכוי ופקות נפקות
לנצח ולמוד זכות על הכלל יכללו,
הכל על ה兜ן לכף זכותحملו צהדים
וחול פילומינן בעה"), לניןحمل
הקב"ה בדין הו ציטול צכללו. ומשך
חכמה פנחים

קטז. הנשבע לקיים המצוה
ומקיים

מקור המצוה: על המזהה צמענין
עליהם בעה") זו לש מקיימן צפיל
נומנישעליהם צכל בעה"), וננה ליתמן
וכוי עונק בעה") לש נ"ה וכיימו
האנועה, ולפי קדלה הנ"ל בדין הו
צונחנין צכל בעה") ע"כ על מזהה זו
צקמיקים צזועתו וכוי. וחמדת ישראל,

נדרים)

כב. מי שמשיב חרון אף ה'
ישראל

מקור המצוה: להנה בטעם לדקל
מזהה נטהוי עולם ליכל זגום מזוס
צמל יחתה וכל לדקוטיו הקל עשה למ'
יחאנן לו וכוי חכל כהן מה צהאניך מה
חמת ד' ויכפל על כני יכללו זה למ'
יכול לקלקל ומק' לש ימנמס על לדקתו,

קיז. העושה מצוה שאין
בשלימות ב"כ

מקור המצוה: כי צכל מזהה נטהוי
על מה ליכל וכוי הולס זה בילדיק צעקה
המזהה צלאימות, מצה"כ לש אין עזקה
המזהה כל כך צלאימות אין החקל גдол

פה	מצווה	פרק חמישי	שבר
	מקור המצווה: כמה הפליגו בקנעם העוקקי בלבבי לינול נלהוניה וכו' הטעימה הטעמה וענלםת ה"ה, בלבו לנויס, לעוקם בלבבי הכלל ולגלו לוטג ילווע להיטיך לוחיו וכו' ונארף לת לחמד ולת מימך וכו'. וטל השמים משפטים)	מ"מ ככל הקיבח חמת ד' לך נדין קום ציתון לו זכלו. (ודבריו שאל פנחים)	
	כמה. המבנים עצמו בסכנת הקליפות לע"ע ספק לא יעלה ח"ז.	כבא. המסתפק במעט ושם בחלקו	
	מקור המצווה: חיין הקי"ת נתן זכל על מלוא וכו' הלה הקבל הווע מהמתה זה אמינוים עליינו לטוך הקליפות ומכווןם ה"ע נקנעה קפק ח"ז זמן נט יעלה וע"ז הווע מקובל זכל. (ירבה חורה פנחים)	מקור המצווה: הכל מי קמתקפכ נמעט ועמך בחלקו ומיינו מהווע למומכות זליאן לו חזק זימקלקל ע"ז עזילות זהו נותנין לו עזילות וכו' (ואמרי שפר ברכה)	
	כבב. מי שמדרשה בנפשו שהוא يوم אחד לפניו מיתהו		
	מקור המצווה: כי הס הווע מקיים המלאות וכו' ומדמה ננטאו זקונז יווס החל לפניו מימתו היז וכו' ומיין הווע זייד כלל לאהי עלמא ומילע מקובל זכלו גס נעוה"ז. (ודבריו אש עקב)		
	כבג. מי שלומד מכל דבר רמייז דחכמתא		
	מקור המצווה: הכל מי וכו' ולומד מכל דכל כמיוז דחכמתו נותנין לו זכלו נעוה"ז ג"כ. (אווצר החיים קאמארנה ראה)		
	כבד. העוסק בצרבי ציבור באמונה		

שבר**פרק חמישי****מצווה**

מקור המצווה: נס' יחל דנכלו כל היול מפיו יעקה, כיינו נס' יחל דנכלו, וממיילן כל היול מפיו צל הקב"ה יעקה מידה כנגד מידה, ונΚכל טוב בלחמת נצני עולמות. (שארית מנהם פ' ראה)

לחות הגדת מקיים מוקם צפתיו ל"כ הפירות בהאי עולם נס' הויל גל נטול וככו'. (וחקל יצחק פ' וישלחו)

קלא. בשמוןעים מרשות לעשות רשותו

מקור המצווה: וזה החייב צל הלקע כקמנועים להוטס מלהעוזות יקעמו, וזה כדי הוה, אף עפנקי עקה דין לעפ"כ לחיי ליטול סכלו וקדושה לוי פ'

(פנחים)

כלב. המקובל בדברי תוכחה

מקור המצווה: עפ"ז נלה נענ"ל לנמלות מוכחה יץ זכל בעזה"ז כיון קמנזיות חמוטל בענו קמנזיות חוטו והויל בערמו יכלג עליו סכלו זילטעל ניקולויס לנס סכלו מהו.

(ואר פנוי יהושע פ' דבריהם)

כמו. כל הוצאות שאדם מוציא על מצוה, אין קצובין לו בר"ה, ומקבלו חורה בעזה"ז.

מקור המצווה: כל מזונתו קוצין וכו' חז' מטהיה צט וו"ט וכו' וכחכלה קליטה מלה' לה' כל קולות צל מלה' וכו'. (ומטבח שטבעו חכמים א' טט.)

ככח. הש"ת נותן שבר בהאי עלמא בבניים

מקור המצווה: ולכן צפיא למיל קלים והוא עקב חממעון זו הנקב ציתון לכט הקב"ה בהאי עולם הויל וככל פלי בטן וגוו' לדכליים הלו וכו' ובניס מהה ניל הקב"ה כלכל וכו'. (ומאית עיני חכמים מהדו"ח עקב)

קכת. הש"ת נותן שבר בהאי עלמא בצרפת

מקור המצווה: ולכן צפיא למיל קלים והוא עקב חממעון זו הנקב ציתון לכט הקב"ה בהאי עולם הויל וכו' וככל פלי לדמתך וגוו' לדכליים הלו פלנמה וכו' מהה ניל הקב"ה כלכל וכו'. (ומאית עיני חכמים מהדו"ח עקב)

כל. אדם המקיים מוצא שפתיו

מקור המצואה: מותל לעכוד ע"מ קיזכה להאריך ימים נט"י וכו' לנצכיאל אכל זה מותל לעכוד. ורוחבות הנادر ואחתחן)

קלז. העובד להשיית בניגוד להיזחה"ר

מקור המצואה: כי האכל קענודתו הול כניוגן יק לו אכל גס נעוה"ז. ויינד משה חזרייע

קלח. מי שמקנא לבבוד ה' באופן שאינו רגיל אליו

מקור המצואה: לפי קיומל אכל לרמיוי מי קהיינו לגיל נמלחה ומל בכלי המלחמה ולוקח הכליס הפס. והווג להויכי המלך וכו' פנחים קפוא חלמייל חמס, צן חלמייל חלס צנו צל מ"ח האיך להט מתי נצלקח כו מה צל מה שהיא מולגאל ללחמו. (וחולדות יצחק פנחס)

קלט. ההולך במלבושים האבות

מקור המצואה: לס חמוקוטי תלכו נ"ת הנט"ט צחלאו נמלנוקי הנטמיינו הק' בתולת חק וכו' נ - ולו' ונתמי גטמיכס בעטס. ובית אשר בחוקותיו

קלג. בעידן ריתחא מקבלים שבר בעוה"ז על קיום מצות עשה

מקור המצואה: ונמלך לדעת ריתחן כמו טלו' קוי עונץ נכיטול העזקה נמלך מAMIL מגיע הא אכל ג"כ על המ"ע. (פנינים יקרים לקוטים)

קלד. הנודר למצואה

מקור המצואה: הכל חלוק נדליס זהה לכלהן כליזה הופן אכהום מפילו נקמה מגיע לו אכל נעוה"ז. (ובני משה מטוות)

קלה. מי שיש לו מכל טוב ואיינו נהנה ממנו ומיגע עצמו בתורה ואוכל פת במלח

מקור המצואה: הכל חס הול עקל ויך לו מכל טוג והיה יכול לאחלו ולקחות ולהטיב לנו, והוא לנו צן עזקה הכלם מיגע עצמו ואוכל פת במלח ועוקק כתולח הקדרקה, אכלו הכלנה מלך וכו' אהיליך נעלמת זהה וכו' ויהי להס טוב נעוה"ז ונעוה"כ. (באדר מנחים ויחי)

כלו. יכול האדם לקיים מצוה כדי לקבל על זה השבר בעוה"ז, להאריך ימים בארץ ישראל.

פה	שבר	פרק חמישי	מצואה
קמ. מי שרבים צריכים לו	מקור המצואה: ורקס הערק לגוי גדול וכו' כי לניס כליכים לו וממילא מגיע לו נה"ע. (אמר ר' יצחק לוי)	קמג. מי שהוא בגלגול שני	מקור המצואה: רקס כצל פיה פעם לך כעה"ז, יכול ליהנות בגלגול גס מזמן מה עוות"ז. (קומץ המנוחה, פנחס)
קמא. מי שנכפלשמו	מקור המצואה: נקלים מה להימל במל"ל לך כל כל כל כל כל כל כל שנכפל צמו יק לו כעה"ז ויק לו כעה"ב. וזרע ישראל נדפס בקובץ 'חודשים גם ישנים' חוברת ב')	קמד. סומה	מקור המצואה: מעטה לק"מ נקומת וכו' לך נקמת לזרחי צפיא לקייס וגס כל חייס ומלחית ימיין יק לו כעה"ז. וילקט יוסף שנה ז, א, סימן ח)
קמב. מצות שעשה האב ונפטר והנiece זכיותו לבנו, מקבל הבן ע"ז שבר בעזה"	מקור המצואה: זכר נקומות צעקה חכיו ולחכיו כבל מה והניא זכו לכהנו וכו' עכ"פ יק לו זכות מלך חכיו ארכוי ע"ז למלך כל הפלנו כעה"ז. וטלוי אורות נצבים)	קמה. העומד בשעת קרה"ת	מקור המצואה: ולחייטי קלה חנקי מעקה צנוגגים לעמוד ולזקוף בעט כליה"ת ומנגג טוב וככל הוו מה טוב חלקס נמייס ומה נעיס גולס וכו' ודחי צכלו גדול וכעל הגמול יכלס לו פעלו מקלס וחתאי מקוכוות צליימה כעה"ז וככל וכו'. וסדר היום, סדר קרה"ת בשבתו

פרק ששי

אופנים בקיום המצואה

ג. המשתוקק לקיים כל המצאות

מקור המצואה: חמנת נייחו הפלקיס לע"י המזקה סמך מוקק הולדס ממיל וועלם ומפה מי ימן ניכומו לינו וקיים, נחנכ לו זהה כמיינו קיס למת כולם, ממיליה ע"י מצקה זו נקלס הקנצלות, וזה מגיע סכל מלה נטה עולם. וערבי נחל חי דרשו ג' (ב)

ד. המקבל עליו לעשות מצווה

מקור המצואה: ויתכו עוד צדוקה נען עס המעקה ני יכל סכל נעה"ז, סכל נען הקבלה סמכל על עלמו לנענות המאה יקולם לו סכל גס נטה עולם. וערבי יהושע מדרכח מאות כ"ו

ע"י צקיקימו המאות וכו' דתקדנו עלייכם לעצמה, זו צפיל מגיע סכל נטה עולם. ומגדלות מרכחים, עקב

ה. המקבל על עצמו קודם קודם שמניע זמן המצואה לעשות מצווה

רצון והשתוקקות

א. על הרצון והשתוקקות למצואה מקור המצואה: על להוון וסהאמוקקות שיק לו לקיים המאה ע"ז ג"כ ליכל סכל נעה"ז. וויחי יוסף בחוקותי מימל כפלקיס לעצול סמוכות המאה יט סכל גס נעה"ז. ובית אשר בחוקותי

זכות להוון טוב כל יכלמל לקיים המאה סעל זה יט סכל נטה עולם. וייגד משה אמרו:

כי בגל פלנץ זהה להינו על להוון בטוב יכלך כי גס נעה"ז. ודברי מהרי"א ראה)

ב. מי שממתין לקיים המצואה

מקור המצואה: ולת מותי צאמלו וכו' קימתין על המאה, ויה"כ יכל סכל נעה"ז. ואמרי שמואל בחוקותי

כך יזקק ומפה על המאה מחמת להנת כי מגיע לו סכל נטה עולם. וברכת שלמה - רדאמסק, וישראל

שבר	פרק ששי	מצואה	פט
<p>מקור המצויה: ונמלֵח לפי"ז כל מה שעווצה הולס נקבעת על ערכו קולדס זמן המליה זו נחצת למעשי ילו ולבן יכול קפיל נקבע סכל עליו. ואך פרי חבואה בחוקותיו</p>	<p>ז. מי שהולך למקום כדי שתזדמן לו מצואה שם</p> <p>מקור המצויה: מכל קלחינו לפניו לך הולך כדי שזדמן לו המליה וכו' גס סכל מליה נטהי עלמה מיכל. וערך שי, בחוקותיו</p>	<p>ח. המזמין את עצמו למצואותם בנסיבות, ומהדר לעשותו בכלל פרטייה.</p> <p>מקור המצויה: לס ליק יקלול מכין ומזמין ה"ע לעזותם המליה ומהדר מהליה לעצומו כלוי וככונן הכל פלטיה ולקדוקיה ע"ז מגיע לו סכל גס בעווה". (ובאר מנהם לר' פ' שופטים)</p>	<p>ט. מי שמייגע עצמו להמציא א"ע לידיו חיוב מצואה</p> <p>מקור המצויה: מכל קלחים המכין לעמו ליה חיוב מליה או מקליםים להולס כפילה בעווה"ז וכעה"ג, כי היגיעה סקלדים מייגע עמו להמלה ה"ע ליה חיוב מליה, סכלו הלהה מלך, קלחין מנכון לו מכךלו לעווה"ג. (שם)</p>
<p>לганס לסקל מליה נטהי עלמה ליכן, הכל לס הו נעלמו מזריז וממליות עלמו להמלה או יק סכל טוב גס בעווה". (ודבורי תורה ו, א)</p> <p>והילו גדי הנהנה מיגיעו כתיב יגיע כפיך כי מהכל מהקליך וטוב לך, מהקליך בעווה"ז וטוב לך בעווה"ג, כי מי סמכיהם עלמו לידיו חיוב מליה קלח ננטוה עלייהם יק לו סכל מליה נטהי עלמה, גס לננות לעווה"ג. וקדושה ציון דף ק"י</p>	<p>ו. מי שמצויא את עצמו להתחייב למצואה</p> <p>מקור המצויה: לדף לסקל מליה נטהי עלמה ליכן זו דוקה נמליה קלח חייך נה מקולדס מכל לס הו ממליח לח ערכו להתחייב במליה וכו' הכל זו מגיע לו סכל גס בעווה". (חפאה בנימ</p>	<p>ממציא עצמו</p>	

טלחתו קטלה עלמו עכור המלוא
הייכל. וחוrah משה, בחוקותי

הן נזנין קטרת ולדע מהל המלוא
כל לקיימה מגיע לו אכל גס נעוה".
(ובאר מנהם שופטים)

כי עכור העמלה וטילחה צין למלא
ענקומו המלוא, מכנס נו הנק"ה
נעוה", ולפוט געלן מגלה. וכח"ס
אבות)

יב. העושה מצווה בטורח, אף
שהיה יכול לעשותו בעלי טורה

מקור המצווה: בקטלה טילחה כהותה
מלוא, היינו בק"ת מכנס הטילחה
נעוה", וכו' וכלך וילך מטה מה קלים
היה יכול נזנין היה יקלול עומדים
לפניו, מ"מ הילך לאלהות קה' מכנס
אכל על הטורה, וזה אכל געווה".
(ומטה יששכר דרוש ט"ו)

יג. מי שטרח לילך ולשםוע
המצוה מפני חכם ברדי שידע
לעשotta בתיקונה

מקור המצווה: בגענגול זה קטלה נילך
ולקמע ולבמול וללמל המלוא מפני
החכם כדי לעזותה בתיקונה, מגיע לו
אכל נהלי עולם. (ובאר מנהם ראה)

מקור המצווה: בטעם לאכל מלוא
כהלי עולם ניכר, כי המלוא כומני
והאכל גשמי, אבל לא אכל כומני
הפקל ציהו אכל מלוא נהלי עולם.
והנה מיחל נחוכות (פ"ד ז) אכל מלוא
מלוא וכו' כי האכל פקידל היינו המלוא
פייה ג"כ לבב כומני וכו' לא נחוכות
תלכו וגוי' ונמתי גשמיicas נחמת וגוי'
ועי"ז יקיים לנו מחלווק נזול וכחמור
יחדיו, גס אך נל מזלוע ללוליס, גס
לקט אכלה ופלת וכו' הכל כי עיקר
האכל פקידל היינו מלון מנות, וכמות
פיפיל ייך אכל נהלי עולם וכו' והגשמי
אכל כלוך צזה האכל הו לך כל
שנוכל יקיים עוד מנות. (את לרבות,
בחוקותי, בשם נחלת צבי)

טירחא

יא. על טירחא לקיום המצווה

מקור המצווה: על טילחת המלוא קהיין
גשמיות לאכל געווה"ז ג"כ גשמיות.
וכתיב סופר בחוקותי

טולח קהלים טולח בעקיות המלוא
הנק"ה פולע אכלו געווה"ז והמלוא
עלמה אכלת נוחן געווה"ב. ודבש לפי
מערכת ט"ח)

אכל עכור המלוא גוף ניכר אכל אכל

יח. המתכוון לשב"ק מימי החול
מקור המצואה: עד צנח קמחוכנים
הלו מחל נזנמל ומכליניס עלמו הליו,
מגיע גס קל נטהי עלמה. (ושאריה
מנחם פ' עקב)

יד. על הטירחא להמציא מעות
לקיום המצואה

מקור המצואה: חכל טילחה צטלה
למוך המעות לנטות תפילין, ע"ז מקנס
קל נטהי עלמה. (יריעות שלמה, עקב.)

יט. מי שעושה מצואה מדחיפה
פנימית, מבלי שיתכוון לזה
מקור המצואה: פנחים עזה מה כל זה
מלחיו, נלי התעוזות וכלי יקוכ הצעת,
כלי הכנות וכלי כוונה, הלה מדחיפה
פנימית, וזה צנחו קל פנחים, ונדין הול
קיטול קללו. (פנויי קדם בשם הנרוי"ש)

טו. על הטירחא של המצואה

מקור המצואה: לחף לקל מלוה נטהי
עלמה ליכל מ"מ קל טילחת מלוה
הייכל נטהי עלמה. (כתוב סופר עקב)

הכנה

טו. על ההכנה למצואה

מקור המצואה: חכל בעניין הול כי
הקל בגומי הול רק על ההכנה למלה
וכו'. (מאורי אור בשם הרה"ק ר' משה
מדרכי מטורייסק-לובלין זצוק"ל)

יז. על מה שאומרים 'הריני מובן
ומזומן לקיים המצואה'

מקור המצואה: הגלע דני היילוי,
הינו מה למקדילן קל נטהי עלמה,
מיili, הינו צהומל הליini מוכן
ומזומן לקיים המלה. (וגודלו מרקחים,
ש"ס ברכות)

לומר
כ. אם מקיימים המצאות שאפשר
לקיימים ולומדים המצאות שא"א
לקיימים.

מקור המצואה: דיק נלהט עלה לקיים
כל החרכה צנח מהת ופהו לעוקוק כל"ת
צלה נומלייס הפלכות צלהו לו יכולת
לקיים הזו נחנק צהילו קייםים וכו'
דע"י הליילוד החרכה מהחנק צהילו
קיים גס הלו המלות צה"ה נקיים
כפועל, וח"כ תקיים כל הטלוי"ג מלות
ותהנקנו קל על הקרןנות וכו' גס נטהי
עלמה. (בנין חיים בחוקותי)

מצווה	פרק ששי	שבר	צב
גס תלמוד תורה, ומ"מ הוי מתקלנים שלאס לוכל פילוטינן בעוה"ז. (ואזר אליהו ועליום לחרופה עקב)		כא. מי שלומד תורה דיני המצוות	

כה. על שמחה של מצווה
מקור המצווה: דהה' ל慷慨 מזוה נהאי
על מה ליכת זכו לך על גוף המזוה לצל
על קמחה כל מזוה ליכת קכל נהאי
על מלך. וויחי יוסף בחוקותי
והמליקיס תירלו נבעול הקמחה קהויל
קמח נקיים המלאות וכו' על זה קונגע לנו
כ' קכל קלס נהאי על מלך וכו'. וחדרי
בטן

לכן התחילה במלת והיה הלוויין
לקמחה, קחס מקמעון המפקטיס
ותקמלון מומס נקמחה קפקלו קכל
בעוה"ז. וערבי יהושע מערכת ש' אוות
ל"ה

לנאנצ'יל קמחה המזוה מגיע קכל
בעוה"ז וכו' בגלן צלע ירע לנאנץ ותמו
נקמחה, ינכלך בעוה"ז. ונחלת יעקב
ואתחנן

ולאין קכל בעוה"ז כי קחס קכל קמחה
המזוה וחינטה וכו'. ודרשות חת"ס חז"ג
דף ב'

מקור המצווה: יק הרכבה מלהות קמניגע
עליהם קכל בעוה"ז וכו' על לימוד
מולכת וליני המלאות. ולחם אבירים עקב

כב. הלומד תורה קודם שמיים
המצוות

מקור המצווה: ע"י התורה ק זוכן חינה
יכולת העכירה לנכונות מזוה וכו' קחס
לומד מזוה קולדס כל מזוה, זו לין
העכירה מכלת המלאות וכו' וקפיא מגיע
קכל נהאי על מלך. ודבריו אליעזר מס' שבת

כג. הלומד דיני מצווה, שנחשב
לו באילו מקיימה.

מקור המצווה: וה"ה נכל המלאות קחס
למד לין מיזה מזוה וכו' ולח"כ קפיא
מגיע לו קכל בעוה"ז וקרסי זהב ואתחנן

כד. הלומד קודם עשיית המצווה
דיני המצווה.

מקור המצווה: הכל יק עלה קיקבל
קכל על כל המלאות הפילו בעוה"ז
להיוינו קחס ילמא קולדס עקיות המלאות
ליני המלאות נמלהן קיקיס קולדס הצעקה

שבר**פרק ששי****מצווה**

צג

כח. העובד הש"ת מתוך אהבה
ושמחה
מקור המצווה: הכוונה קלה מה עוגן
הצ"ת מתוך שמחה ושמחה וכו' זו
קפיל מגיע סכל נחמי עולם. ודברי
אליעזר, הדרנים למס' שבתא)

זריזות

כט. על זריזות והידור מצווה

מקור המצווה: להמזהה ערכמה חיין לה
חקלומין נעו"ז מלכ' הזליות וההידור
יק סכל נעו"ז. פרדרי וירא בשם
הגר"א)

ל. מצווה שזמנתה כל היום ומזרדו
לעשותה בתחילת היום

מקור המצווה: כלל מי קמליכו
המזהה וחיינו ממניין נזמנת כל היום,
זו מקובל סכל גס נעו"ז. ורבבי תורה ו

לא. כל מצווה שאפשר לעשותו
ע"י שליח וועשהו בעצמו.

מקור המצווה: ועפי"ז קפיל כיוון
למזהה צו יומל מאקלחו כוון לק זליות
המזהה צו יכול עוקפה בערמו וכו' קפיל

וכל מה אקלודים נגניש נעו"ז הכל
כוון נאכל השמחה כל מזוה מה
שצמחיים ועווקיס צלהגה ונחתה שמזהה
ולכ' אמרות ה' ראה)

לאף לאכל מזוה נחמי עולם ליכל
מ"מ על שמחה קין לו בהמזהה על זה
מגיע סכל נעו"ז. ויונד יעקב עקב

כו. על שמחת המצווה שאינה
שווה בבני אדם

מקור המצווה: נ"ל כי כלל סכל מזוה
נחמי עולם ליכל, כלל חמיך במלכיות
כי על שמחה המזהה צמיה צוה בכני
ילדס, זה עוקפה צמיחה יופל מזה, על
זה יקולט סכל נעו"ז. וכחוב סופר פ'
(דברים)

כו. המקיים מצווה בשמחה
באילו ניתן היום

מקור המצווה: קהנכלת נעו"ז יהיא,
קהל שצמעו לח המזהה שצמיחה, כללו
היום נימנו, ויטיו חמיך מלכיות
כעינויים זה יקנץ לכט נרכחה גס היום
נעו"ז. (ורחובות הנהר עקב)

מצווה

פרק ששי

שבר

צד

קין קל גס בעוה"ז וכו'. ודברי תורה ג
ומאורי א/or בשם הרה"ק ר' דוד אהרון
מזריק זצוק"ל
עה)

לו. בשעושין מצוה במסירת נפש

מקור המצוה: לכעוזין מלה
נמיין לו מגיע קל גס בעוה"ז.
(ותפארת חיים אותן צו)

וחמל הקדוק הנ"ל (המיל"ח) עלה
לקבל צכל מלה גס נהאי עולם,
קיעקה כל מוחיו נמיין כמלה
עלינו וכו' ולז יגיע לו צכל עכ"ל.
(ירודע בינה)

על מלה צעוקיס נמיין יט צכל
נהאי עולם. פרדס יוסף פנחס, שם ספר
זרע בירך

ויקח רמה נילו קמלמו קבל לעזות
לכל זה נמיין בכל הרים מה ניליט,
זהו נעה מהקגה וכו' נתעלה לגמוי
ולה היה לו ציוכות רק עס המכתי וכו'
ע"ז נלון הום ציטול צכלו. ודברי
שמחה, פנחס)

לו. המוסר נפשו למצוה, חוץ
מן' דברים של יתרג ואל יעבור.

מקור המצוה: מהנס יט מילה וכו'
מקילת נפש חוץ מהקלה לנלייס

לב. מי שמנחר למצוה כדי שלא
לעbor על בל תארח

מקור המצוה: כלל הפקפה בעזקה זה
המקלה לממשלה כמלותם כלו
לעbor כלל מחלן מקבל עלייה צכל
ונוף ג"כ נעולס זהה. (קדושה ונרכה
ברכות פ"א)

הידור וכבוד

לג. על הידור המצוה

מקור המצוה: כלל על וכו' והידור
המלוות ליכל צכל מלה נהאי עולם.
(מאורי א/or בשם הרה"ק ר' דוד אהרון
מזריק זצוק"ל)

לד. על הידור מצווה יותר משליש

מקור המצוה: על צליין מצלו מכלו
ולוין מל הקב"ה וביק ט), וככל"ז יקס
מה ציוקיף נהילול על צליין יפלע לו
הקב"ה נחיו.

לה. על כבוד המצוה

מקור המצוה: כלל על כיכוד וכו'
המלוות ליכל צכל מלה נהאי עולם.

ציה	מצואה	פרק ששי	שבר
-----	-------	---------	-----

מ.א. מי שמוסר נפשו להשיית
במחשבה

מקור המצואה: וכתב הזרע נילך
לצמחיין מזח דמי קומקל נפכו
לאקע"ט נמתקנה וכן' זו הנק"ט כייך
ליין לו קכל מומ"י. ותפארת חיים, צו'

מב. המקובל על עצמו למסור
נפשו לה'

מקור המצואה: ולכן על זה שהמלוא
כקמאנל על עולמו כלהמת למקור נפכו
 מגיע הלווי קכל בעווה"ז. ועציו חיים,

(פנחס)

כוול

מן. הכלול את עצמו עם הכלל
ישראל בעת קיום המצואה

מקור המצואה: קכל מלואה בהלי עולם
לייכל לוקה ליחיל העותה מלואה חכל
לנישׁ זכותם לרכיס עדיף וככולד
להמץיך קכל גס בהלי עולם, וכל ייחיל
המצחף וכוול ה"ע עס כלל יקלחן
כעתומו היזה מלואה ממץיך על עולמו
לחמי ט' לאנס לו קכל גס בעווה"ז.

וערכי יהושע אותן ל' תפללה בציורו)

קנולמל נאס ירגג וחל יעכוב וכו' ע"ז
מקלמיים בהלי עולם. ומרדי בשער
המלך, פנחס.)

לה. מי שմבניהם עצמו בסכנה
לקיום המצואה

מקור המצואה: והנה פנחים נמי הכניק
עלמו סכינה גוללה מה קלים פיה
מחוויכ נדנאל וכו' لكن נדרין הוועוטל
קכלו. (אך פרי חבואה פנחס)

לט. המוכן למסור נפשו כדי
לקיים מצות ה'

מקור המצואה: אכלמלס זוכה לקיים
מלואה מתווך מקילות נפק וכו' ולחע"פ
קמאנטו למ' נקיימה והוא נקלל
בחישס וכו' כיוון קהילס מלידו פיה
מושנן למקור נפכו וכו' למ' נלמה נגניו
קכל מלואה נה"ע לייכל וכו' ואיזיך קפיל
ליין קכלו נה"ע. (דבריו אש פנחס)

מ. על מסירות נפש

מקור המצואה: הולס וכו' לעל מקי"נ
מקבל קכל בהלי עולם וכו'. ואמרי
יצחק עקיב

וז"ק קמע יקלחן, והוא מקי"נ, ונענאה
פניש מלאות וזוכה לאן גס בעווה"ז.
(שארית מנחים פ' בחוקותי)

מז. כשם קיימים מצואה מבלתי שום טעם רק מצד רצון ה'

מקור המצואה: קצת קלה עוקה נלי טעם, אך ה' יתן גומינס וכו' כל טעם וניגוד לטבע. והמניד בחוקותיו

זה מס' נחוקותיו חלכו כלכך קלה ואמונה ועל זה מגיען כל על כן ונמה גומינס וכו'. ודברי אליעזר בחוקותיו

מה. מי שעושה מעשיו לשם
שמות

מקור המצואה: על כן מנע ממן הקכל בעוה"ז וכו' כדי קלה יהו קלה לנבדו כל פנינה וכו' אבל היה לך נקס רק לכבוד ה' וכו' כדי קיטול קכלו גס בעוה"ז כי היה לו זלה לנקיון, כי אף כהן הלי לך המכון רק קצת גומיס כנ"ל. (ורעת סופר פנהח)

מן. המקאים מצואה לא بعد תיקון נשמות וקבלת שבר לעתיד רק שיש בזה איזה צורך להשיית.

מקור המצואה: הגם כי קכל מזוה כהאי עולם ליכה, מהנס מזונה מזוה זו מצלל מזות קאס נעדו ולמקו נקמו ולקבל קכלו עיטה, מהנס מזוה זו להקכ"ה להלינו מכעם וחימה קלה

מד. מי שכולל את עצמו תמיד עם כל ישראל

מקור המצואה: כי זה גולס מהמת גומינס וכ כולל עמו עט הרכיס, ועי"ז מעלה עליו הכתוב כללו נעלמו קיס כל המלח"ג מזות וכו' עי"ז גיען כל ימיא נפ"ע קכל מזוה כהאי עולם וכו'. (ולחם אבירים עקב)

מה. העושה מצואה ומתקוין לטובת כל ישראל

מקור המצואה: לקל מזוה כהאי עולם ליכם קאה מזות לעזקה מהזוה נגד הקכ"ה להין קוף, ולפי"ז מס מתקוין נגד כל יקלל חיל עזקה גס נגד דו"ה, זו קייר קפיל קכל מזוה גס כהאי עולם. (ומגדלו מראחים, פנהח)

לשם המצואה

מו. העושה מצואה לשמה

מקור המצואה: להעוקה נקמה מגיען לו קכלו כהאי עולם מן הlein וכו'. (ואמרי יצחק ואתחנן)

כמולת מתנה כלazon ולט כמולת זכל,
כי זכל מליה נלהי עלמה ליכל, כי הס
כמולת חקל כלמו טעם. ורב טוב קע"ב)

**גב. המצוות שאף בלי צוויי התורה
היו מקיימים אותם, והוא שומרם
לשם מצואה**

מקור המצואה: מכל חומס חמאות קלח
כלי לו הטובה פיו מקיימים חומס
מןני קליליות בעוה"ז, מי זאומל
חומס נקס מליה גולדהי זיטול זכלו
בעוה"ז. וזרע שמשון אבואה)

**נג. מצואה שיש בו הנאת הגוף
ומכוין לשם המצואה**

מקור המצואה: דהע"ג לזכל מליה
נהלי עלמה ליכל מ"מ הס עוזקה מליה
קיים בה הנחת הגוף ועכ"ז הדרס עוזקה
כלתי לך' לנדו מגיע לו זכל גס
בעוה"ז. ובנין דוד ויצא)

הכל נמלוח קייק נה הנחת הגוף וואו
מאנר מהותו ומיינו עוזקה כדי למלהות
מהותו הלא כלתי לך' לנדו על זה יק
זכל נלהי עלמה. וחמדת ישראל, וילך

הכל נמלו [המאות] קייק נה הנחת
גוף וואו כונך לה ילו' ומאנר
הנחתו מעוה"ז ועוזקה לך נק' זכלו

יכלה ננני זכלול וכו' מרדי בשער
המלך, פנחס)

**ג. המקאים מצואה שכליית, ומכוין
רק משומש שכך צוה ה'**

מקור המצואה: לדמקפטיס הקיווס הו
נקל זאצל מקכיס זה, הכל מהקצתה
לה' לנדו פום קאה, זאלי גס האכל
ההנווקי מקכיס זה ופום ג"כ מנימוקי
המלינה וכו' ז"א והיא עקא תקמעו
הטמאן נאומן הכלול ולט נומו המלינה
וכו' ולכך זאמל פ"ה לך וגוי. (דברי
שאלול עקב)

**נא. מצאות שיכולים להבין הטעם,
ומקיימים בתמיינות בבחינות
חוק, רק מצד צוויי ה'**

מקור המצואה: ולחנן זלימות קיווס
המחלות הו נקיים גס הממקפטיס
הצלאויס גזילת חוקים וכו' עז"ז מגיע
לו זכל גס בעוה"ז. ובית אהרון, עקב)

הס נחוקותי וגוי' נדרך חוק וכו' מ"כ
הו ענין חז' לטבע וכו' יוכלו להכל
יעודי הצעמים. ואמרי יצחק בחוקותי

וז"ק הכתוב הס נחוקותי מלאכו ולח
מלחמי קייק נהס טעם ועקביהם חומס
וכו' תלכו נס ננחינת חוקי זלון נהס
טעס, מ"ז ונחתי גזמים נעמס וכו'

נוז. הסובל צער ממליענים על
עובדתו ואינו מתחפת מהם

כפול גס נועה"ז וכו'. ובית אהרן, עקב,
בשם פנים יפות)

מקור המצווה: ה"ע"פ זכוכ' מלה
כהן עולם ליכת, מ"מ לס עומדים
לנגד ההלס מקיטיס ומלייחס
המליעיגיס על עצודתו, והוא קובל
הקלע והיקויס ואינו נטפה מס', על
זה מגיע לו אכלו גס נועה"ז, כי אין"ת
כלו מ"ת ההלס זיהיה לו נקיונות
בעודתו לך מטייל הצע וכו', וידוע
מן הוא"ק כי להן כל מצעי נחילה קבא
ניטול, ומעה כיוון זמחגבל ההלס גס
על צעי נחילה, יכול מהן הוקט
עליו מן הקיטיס, על זה מקובל אכל גס
כהן עולם. (דברי יואל, עקב)

נה. על מה שהגות סובל צער,
שמכניעים תאורה

מקור המצווה: לס נחוקותי מלכו ולת
מלומי חטמו וכו' לחיל זנדליך ההורמל
וח"כ היה לה קלע גדול להגוף, וזה
ונחתי גיטמייס בעטס, זכוכ' הוגן
קובל הקלע מהן אכל גיטמי תענווי
הוגן. (ודודאים בשדרה בחוקותי)

צער והעדר תענווג

נד. מי שיש לו צער גדול לש"ש
בעת עשיית המצווה, ועי"ז אינו
יכול להרניש במתיקות המצווה
בעת עשייתה.

מקור המצווה: בעזקה ענילה נקמה
וכו' מחמת זפין נחילה ענילה וכו'
ליינו מלגייך מתקומות בעזקימה וכו'
הקב"ה מהויב נאכל אכל נחלי עולם
וכו'. (אמריו יוסף פנחס)

נה. מי שעשה מצווה ונtabזה על
ידיה

מקור המצווה: ולפי"ז נמעקה הטווכ
הקל עקה פנחים, וכו' האנטיס מזאין
לווט על הטווכ הקל עקה, כדי הו
קיטול אכלו. (זכרון יצחק פנחס)

נו. אם מליעיגים עליו בשעשה
מצווה

מקור המצווה: להנה גוף המלה אכלו
לועה"כ וכו' ממנס מה זיך عمل וטולת
נגל צני לוט האקטיניס ומלייעיגיס, זה
הקב"ה מצא אכל נחלה נועה"ז. פנוי מבין
בחוקותי)

צט	מצואה	פרק ששי	שבר
	תוספות ברוכה		נת. מי שאינו סר מדרך התורה אף מדויק
	סב. על דקדוקי מצות וגדרים ו סייגים		מקור המצואה: הכל מס הפה עוקה כו, על אף העוני והליך הנך ממשיך נדלך המולה זו מזכה לנו עולמות זיהיה חכלייך וטווכ לך גס בעוה". (ובשבילי היישיבה - נצבים)
	מקור המצואה: וכל על הלקדוקי מlow וגדרים וכייגיס קהילס עוקה לכל מלואה זו ללו", זה קונה לעלמו כליםות קהקב"ה מוחט מותו וכבעל זה קהקב"ה נומן לו צכל בעוה". ואלشيخ בზוקותיו		ס. על ההתגבורות על הייצה"ר לקיום המצואה
	טווכ בעוה". זו קיימת קיוס מהולה וכו' קהילס להלט רומה לעזות לעלמו וגדרים וכייגיס למונע כל המניעות המכטליטים מהולה זו וכו' גס קהקב"ה רומה להויטיך עמו לעזות לו כל הכנאות ולכטן ממנה מניעות המוניעיס מהולה. (אמר ר' שפר עקב)		מקור המצואה: עצול ההמגבלות על פייה"ר קמנוע ממנו כלל כוחו לעוזמה, והלט מכנים עלה נקננה לחם עמו, על זה מקובל אכלו. (כיאורי החסידות, קידושין, חיים וחסד.)
	סג. המרחיק מפניו צ"ט שער היתר שלא יגע ח"ו בשער אחד של איסור		סא. העושה מצות בפרהסיא אע"פ שאין מרגייש בה טעם
	מקור המצואה: מלכך קהקב"ה עוקה עס ימליך, כוח עוקה כפלקאייה, ממשמת קעוקה מlow כפלקאייה, לע"פ קהינו יודע טumo ולחין לו מעונג מעוגלותו, זה הילו ימ' כמו מלכך. (זרע יעקב רות)		
	ובית נפחלי פנחים)		

כਮיב בתוכה הילך ההלס בעקביו המקיים זה, והקײ"ט נמן לו דעת זה ה"כ טוֹם בבחינה הַנְּגָל אֶצְמָע מִפִּי הַקָּבָד וְהַמָּכָן מגיע לו אָכָל נְהָרִי עַלמָּה. (מדרגות מדרחים, פסחים)

סח. על הנוגות של חסידות ופרישות

מקור המצואה: על חותם הנוגות צל מקילות ולפיקות לאקל יכלו מלכטן אמילה יטילה להנתה כי, על זה אכלו לנו יקופת נהרי עולם. ואמרי שפר בחוקותי

סת. על מה שהאדם מקרש את עצמו במותר לו

מקור המצואה: הכל על מה שפולק מרט עמו גס מדליקים חמוטלייס, וקלק ה"ע כמושל לו, על זה האכל נהרי עולם. וחקל יצחק פ' עקב

ולפי זה מונן היינט דכקלהס מקלע עליינו כמושל לו יין לו אכל גס בעוה"ז. (ורברוי יואל שלחו)

ע. המתנהג בקיום מצואה למעלה מטבח העולם

מקור המצואה: למנס יין מילה לס מתנהג למעלה מטבח העולם וכו', ע"ז

סד. על מה שהאדם עוֹשֵה לְעַצְמוֹ משמרת למשמרת

מקור המצואה: למנס וכו' לו אַלְלָס עוקה לו מזמלה למזמלה לייכל נהרי עולם. (נוועם מגדים אחרי)

סח. המוסיף דקדוקי סברא מה שאיננו כתוב בתורה

מקור המצואה: צעל המקומות המכוניות בתוכה ליכל אכל נהרי עולם, הכל על לקלווי פנלים אַקְוּמִיף על חציאלו דכליים קלים כטוניס בתוכה מזה כל לילו אליליות ימייס. (וראשי בשמות בחוקותי

סו. על דקדוקי מצאות ומילוי דחסידותא

מקור המצואה: על צעקה כל מזות בטוליה כחומיות דכליים נוקפיס וכמיילו לחקיידי, ממיילם מכנל אכל גס בעוה"ז. (ובני יששכר חורש סיון אמרה זהות כה)

סז. מנהג טוב וחומרא שאדם מחדרש מדעתו

מקור המצואה: י"ל וכו' מנכי ולט יפה לך מפי הגדולה אַמְעָנו ולכך מגיע אכל נהרי עולם, והנה מה קמחמיין על עוקמן הוּא ג"כ בבחינה זו, לאם לנו

שבר

מצלמים כהאי עלמה. ומרדיי בשער המלך, פנהס.)

עא. העושה מצוה ע"י זיבוק הגוף בשלימות

מקור המצוה: ככלל צלינו קהゴף אל פנחק נקעת מעקה כליה פיה, והוא בגוף נטול, וזה הטעם גמלין כלון הוות נכו נטול מחהם קהゴף פיה נטול כנ"ל מהלקי ליטול קכלו וקדושת לוי פ' פנהס)

עב. מי שדרבק ע"י המצוה לקדושה עליונה ומופשט מעווה"ז

מקור המצוה: הס נעת עקיות המלה הוות 'כהאי עלמה' והואנו מחוטל אל הקדושה, וכ"ז הס יט לו כוונה זהה ח"ז הוא פנינה נקעת קיוס המלה, אין לו קכל מלה (כעה"ז). וביאורי החסידות, קידושים ל"ט)

עג. על הבשר מצוה ולבוש המצוה שניתוספ ע"י גדולי כל דור

מקור המצוה: חזק ה"ז לזכות עמו ועמל ומצל הтолה לקליקי גלווי הדול, הס יעוז ליזון ופלחין והכצל מלה, מוכליין פילוחיהם כעה"ז, כי אין

כא**מצוה****פרק ששי**

מלה צהין לה הצלל מלה והוא כמו נזוץ להמלה וכו' לה הנק"ה לזכות הפתיע קיהו נהנית מצלל המלה כהאי עלמה לפיכך הרכה להס תוכה ומלה תרבה דיווך צמלה כל דול ודול לנקי המלה ע"י מקידייו וילדיו וכו'. (שפתי צדיקים במדבר)

עד. מי שעושה יותרழותו

מקור המצוה: קמי עזקה יומל על חוגתו, אף מן הרים עזקון עמו לפנים מוקצת לדין ונומניש לו חייה קכל אף בעזה"ז וכו'. ורעד שמושן עקב)

ומ"ק רז"ל קכל מלה כהאי עלמה ליכט היינו מלה לפי ציעור מה קאה חייך מן לדין אך מס מוקיף לכט כל נתחייב להפקל ליטול קכלו בעזה"ז. ופתח עיניים שבת פט"ז)

עה. איננו מצוה ועושה

מקור המצוה: קכל מלה כהאי עלמה ליכט וכו' זה דוקה נמלה ועזקה וכו' הכל נמיינו מלה ועזקה יק קכל כהאי עלמה וכו'. ואמרי ספר ל"ז

כהן לאכל מלה כהאי עלמה ליכט וכו' מלה"כ היינו מלה ועזקה צהין

מזכזה	פרק ששי	שבר	קב
כהמי עולם וכו' אבל העוזה מלה ימילה על מה קליגיל כהס מ"כ מלה זו לו נכלע עוכלה לך נתנו לו זכל כהמי עולם. (מן אבות, פ"ו אבות)		הקל גדור כל כך, מפצל נכס לזו זכלו בעזה"ז ג"כ. וירבה תורה פנחים)	
עה. המקיים מצות אף בשיש מידת הדין		הכל צמי קמיינו מלה עלי הדריך ועוזה ויה' יק לו זכל מן הדין וכו' הין ניל פקכ"ה להטיל מנחי נאכל זה לחת לו בעזה"כ רק נליך ליתן תיקף. (אמרי ספר פנחים)	

מקור המזכזה: לס נミלה הדין מ"ז
ויהפ"כ תלכו נמלותיו וכו' ולו ונתמי^ר
גומיכס בעתו והל לס זכל מלה
כהמי עולם. (שפתי צדיקים בחוקותי)

עזר מה'

**עת. על מצוה שהוא המתחיל
בקיומו**

מקור המזכזה: וננה נכל למלאתי
מעניין זכל בעזה"ז קמיינו רצית כי הכל
במוכת חקל וממנה זהמתהיל הול
הקי"ת, וליינו מגיעו לו זום זכל. אבל
במלה זמין לדס מהויכ לעזות ולמי
נקלים הול המתהיל וכו' ויה' ממייל
מגיע לו זכל נ דין, וממייל מגיע לו
זכל בעזה"ז. (מעגלי צדק פ" פנחים)

עו. המתנהג לפנים משורת הדין
מקור המזכזה: לס נמקומי וכו' היינו
קיטלמאץ ויעטה לפנים מקופה דין
למען קיוס מלהתו ית' ז וכו' זו גס לס
מאל דין זכל מלה כהמי עולם ליכא,
מכטיח פקכ"ה זגס הול ימנא געמו
לפניהם מלה"ל ונתמי גומיכס וגוו.

(ודברי אש בחוקותי)

הה זכל מלה נס"ע ליכא לך לס
יעטה מה קמחויכ נדער, הכל לפנים
מקורה דין הול פילומינ בעזה"ז.
ופדרס יוסף חולדות)

**עז. העושה מצוה יתרה על מה
שרגיל**

מקור המזכזה: נallo המלה זמולגנ
החלס לעזותם וכו' הין מגיע לו זכל

שבר	פרק ששי	מצווה	קג
פ. באשר הקב"ה נותן לאדם ההזדמנות ואפשרות לקיים המצואה	מקור המצואה: על פקמיה נעה מכך כדי לקיים המורה ע"ז מגיע סכל טוב גס בטוה"ז. ואמרי אברהאם עקיבא	מקור המצואה: והנה סכל למלתי מענין סכל עווה"ז אליינו לבית כי הכל תמולת חקל וממנה צפתהיל הול פקיע"ת וליינו מגיע לו קוס סכל, מןנס כ"ז חמאות צמחובכ לעצמות, כלוס עצה דוקית עד וכו' דCKERיה לו נגד פיה מחוויב לעצמות וככל קילס לו פקיע"ת וכו'. (ומעגלי צדק פנחס)	
פ. במצוות שלא היה עליו התעדירות מלמעלה	מקור המצואה: מהנים זה לכך עוד גס צחמוון, סיינו שכן הכהן, קיעקה וקיים מה מכות פ' מטור הכהן, ולט יעקה מה מכות חמאות מהקיס מלוולה וכו' ולו יקיים סכלו גס כל הנסיבות שלחו, ולהנוך ונלך וכו'.	מקור המצואה: חמאות וכו' דהויל כלכה ולהין מולין וכו' וכן להין מולין מלמטה כן יק לומל מקכלם להין מולין מלמעלה ליתן החועלות זה וכו' ויה' צוכ מגיע סכלו כלין וכו'. בית נפלתי (פנחס)	
שונות	פ. במצוות שלא היה עליו התעדירות מלמעלה, שכן קיבל מאבותיו	מקור המצואה: והנה כל המכות סכלו מקיימים לוطن מלך פקמואה נליך קבלה מהគותינו, על זה צפיר מגיע סכל. (ודבורי אליעזר, הדרונים, שבת)	
פ. השומע לעצת חכמים האיך לקיים המצואה			

קד	שבר	פרק שני	מצווה	פניהות
			פז. המקיים מצווה ולאינו מצפה לשבר	פה. על מצווה שלא לשם עם
			מקור המצווה: ויתכן צוֹקָו דוקְלָה כמ"ע צעוקה המלה ומקום לתקנות עכלה, לכן אין מגיע לו בעות"ז כלוס כי מתן אכלון כל לדיקיס לעתיד, חכל מילין מעלה מה עולמו נמחקתו כלל, רק מצלל נמותה כי ללוון כי נבד נבל עו", חי כסם אסום ממלאו ללוון כי צלי ^{נחל חקת דרוש אי'} תקוה נאכלך כך כי ממלאו ללוון נבל שלין מגיע לו ונוחל עני עולמים. ורבו	מקור המצווה: וכן הילך נמלוה קמקיימה כליה נטמה קמכוין בעזיזה באניל חיזה פניה כל לנבל גקמי צייך לקלס אכל ע"ז בעות"ז. וייחי יוסף בחווקתי

פו. בשרבים עושים מצווה

מקור מצווה: קלכיס עוקיס מלוה
יש להס אכל בעות"ז, כ"כ הילך הנזכל
קס, מקס הילך מבלק"ה. ודבש לפוי מ')